Lietuvos nacionalinė M. Mažvydo biblioteka

MŪSŲ PASTOGĖ

XXX-ji metai

Australian Lithuanian Weekly "Our Haven"
Registered for posting as a newspaper category B

Kaina / Price 50 c. 5.11.79 Nr. 44 (1606)

SVEČIUS IŠLYDINT

LOS ANGELES DRAMOS SAMBŪRIS AUSTRALIJOJE

Kaip meteoras perlėkė per Australiją Los Angeles Dramos Sambūris, sukeldamas ir palikdamas gražių įspūdžių, ilgų savitarpių komentarų, bet gal svarbiausia - jų žygis įėjo į istoriją, kaip pirmas šios rūšies meno vienetas, atidaręs kelią panašioms gastrolėms. Gaila, kad šio minėto Sambūrio ribotas laikas neleido Australijoje paviešėti ilgiau ir su savo spektakliais aplankyti kitas kolonijas. Bet pradžia buvo labai efektyvi ir prasminga. Tegu šis vienetas pasirodė tik Melbourne ir Sydnejuje, bet praktiškai juos matė ir visos kitos nuošalesnės kolonijos, nes spektakliuose matėsi žmonių iš tolimiausių vietovių.

Iš kitos pusės reikia ir suprasti: Amerikos žmonės irgi yra surišti su laiku ir darbu, tad svečiams priekaištauti, kad jie vos spėjo pasirodyti tik poroje vietovių, nėra visai pagrįstas. Laikykimės jau seniai pripažintos išminties: geriau gauti ir džiaugtis tuo, ką gauname, negu priekaištauti, kas mūsų nepatenkino. Be abejo, mūsų norai gali būti ir labai plačios apimties, tačiau norint juos patenkinti reikia ir patiems atitinkamai prisidėti. Jeigu mes patys būtume aktyviau prisidėję garantuodami svečiams apmokėti kelionės išlaidas ir sugaištą laiką, tada gal ir pateisintume savo priekaištus, kad jie su savo spektakliais neaplankė visų mūsų kolonijų. Šiuo kartu jie nestatė jokių sąlygų: tai buvo geros valios žestas, svečių pasiaukojimas ir vieno vietinio aktyvaus jauno veikėjo inž. V. Juškos pastangos šią išvyką suorganizuoti ir ją pravesti. Ir tai buvo nepaprastas, galėtume pasakyti, istorinis įvykis. Australijoje turėjome jau daugybę svečių - pavienių ir grupinių, bet pirmą kartą sulaukėme iš kitur teatro. Tad juo labiau šioji atvyka vertintina!

Nekalbėsime apie pačius svečių statytus veikalus - apie juos gali būti įvairių nuomonių, kaip apie kiekvieną dramos ir aplamai meno kūrinį, tačiau turbūt visi mačiusieji svečių pasirodymus sutiksime, kad spektakliai sceniniu atžvilgiu buvo labai gerai paruošti, kuo galėjo vertai pasigėrėti Melbourno, Sydnejaus ir apylinkių lietuviai.

Tenka taip pat pasidžiaugti, kad ir šiuo atveju ir mes patys pasirodėme tinkamoje aukštumoje: tiek Melbourne, tiek Sydnejuje svečiai nevaidino tuščiose salėse, bet jos buvo perkrautos žiūrovais, o patys svečiai su įprastu Australijos lietuvių nuoširdumu ir vaišingumu buvo priimti ir pagerbti. O tai patiems svečiams gal ir buvo pats didžiausias atpildas už jų vargą ir pastangas.

Be abejo, atvykusieji net neketino parodyti stebuklų, nes panašaus lygio spektaklių susilaukiame ir iš saviškių, vietinių teatrų, tačiau šios srities veikloje tai buvo istorinis įvykis, kuris galios kaip pavyzdys ir čia ir kitur, kad prie gerų norų ir pastangų galima ir susiorganizuoti, ir nugalėti didelius nuotolius.

Lygiai ši atvyka reikšminga ir mūsų vietinėms sceninio meno pajėgoms: jos pamatė, ką pajėgia kiti, gali spręsti ir apie savo pajėgumą, o taip pat ir vietiniai žiūrovai ateity gal tinkamiau įvertins ir savus vietinių teatrų pastatymus, nors vargu, ar tuo bus sugriautas nuos senovės prigijęs principas, kad "savame krašte pranašu nebūsi".

Negalima praeiti negirdomis nepriminus ir šios išvykos iniciatoriaus inž. Vytauto Juškos, kuris savo atsakomybe svečius išsikvietė, viską be priekaištų suorganizavo ir tuo praturtino ir pasotino mūsų kultūrinius poreikius. Nereikėjo jam nei sudėtingų komitetų, nei valdybų posėdžių: jis savo sumanumu, savo jaunatviška energija parodė, ką gali ir pajėgia vieno asmens užsimojimas. Sveikiname p. V. Jušką ir jam nuoširdžiai dėkojame. Tuo pačiu dėkojame ir visam Los Angeles Dramos Sambūriui, kad jie mus aplankė ir gausiai apdovanojo. Ačiū. (v.k.)

Scena iš L.A. Dramos Sambūrio pastatymo "Palikimas" Viltis Jatulienė Rožės Baužienės vaidmeny ir Vincas Dovydaitis (Martynas Vaitys).

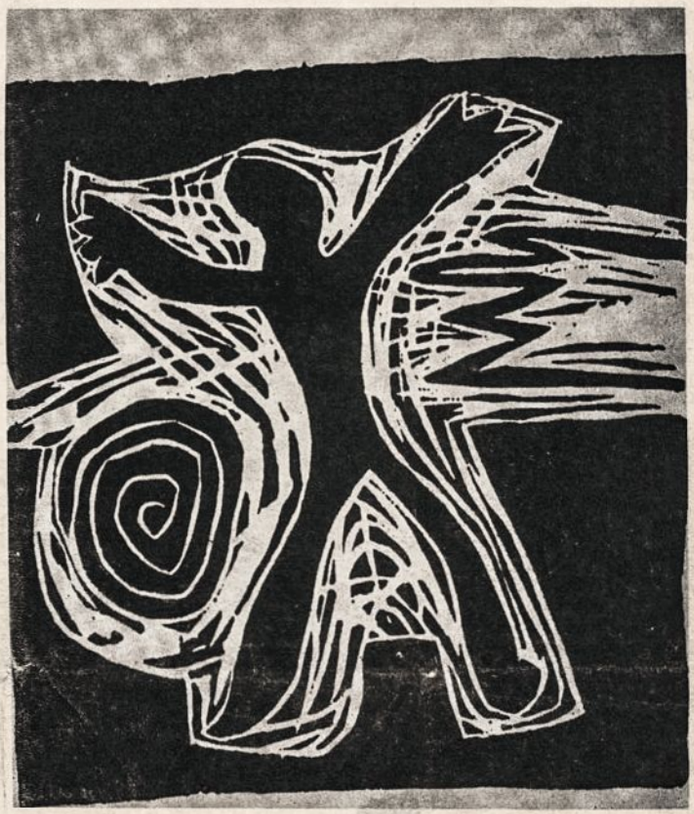

Dail. Henrikas Šalkauskas Ieškojimas (grafika 1950)

Įvykiai

Vokiečių spaudos agentūra DPA paduoda žinią iš Vokietijos ambasados Maskvoje, kad Vladas Česiūnas ne savo noriu grįžo į Maskvą ir laikomas suimtas ir pagludytas ligoninėje sužalota galva.

***

Buvo pasklidę gandai, kad sovietų vyriausia galva L. Brežnevas miręs. Bet po dviejų savaičių įtampos Brežnevas vėl viešai pasirodęs.

***

Iš sovietų pusės Vak. Vokietija spaudžiama, kad ji nebūtų apginkluota atominiais ginklais ir kad ji išstotų iš NATO organizacijos. Ta prasme sovietai atitraukią iš Rytų Europos apie 20.000 karių ir 1000 tankų. NATO viršūnės vis dėl to nutarė nemažinti karinių pajėgų, kol komunistiniai kraštai nesumažins savo karinės galybės, kuri grasina Vakarų Europai.

***

Vakaruose veikianti tarptautinė organizacija Amnesty International laišku kreipėsi į Brežnevą, kad be jokių sąlygų paleistų visus politinius kalinius ir sustabdytų psichiatrinėse ligoninėse jų kankinimus. Tą pačią organizaciją pasiekusi žinia, kad artėjančios olimpijados Maskvoje proga politiniai kaliniai perkeliami į tolimas vietas, kad negalėtų pasiekti olimpijados turistai. Taip pat kai kuriems kaliniams prailginamos bausmės, kad išleisti nesusitiktų su svetimtaučiais ir tik būsią paleisti po olimpijados.

ADELAIDĖS LIET. Šv. KAZIMIERO PARAPIJAI 20 M.

Lietuviams pradėjus įsikurti Australijoj kilo reikalas sudaryti sąlygas, kad lietuviai galėtų susiburti į vieną vietą ir savo gimtąja kalba pasimelsti bei atlikti kitokias religines pareigas.

Didesnėse lietuvių kolonijose, kaip visi žinome, atsirado mūsų kapelionai, kurie iš vietinių diocezijų išsirūpino bažnyčias lietuviškoms pamaldoms ir kitiems religiniams patarnavimams. Tokia tikinčiųjų padėtis šiame krašte tebetrunka iki šiol ir, atrodo, dėl to jokių nusiskundimų nėra.

Visai kitaip šiuo atžvilgiu susitvarkė adelaidiškiai. Jau 1956 m. vietos liet. katalikų ir kun. Dr. P Jatulio iniciatyva buvo įkurta parapijinė organizacija, pavadinta Lietuvių Caritas. Kun. J. Kungio vadovaujama Caritas taryba ėmėsi iniciatyvos surinkti parašusir paduoti prašymą Vatikanui, kad leistų įkurti Adelaidėje tautinę lietuvių katalikų parapiją. Laimingu sutapimu buvo rastas didžiulis nors ir nelabai pavydėtinam stovy pastatas, buvęs nergaičių koledžias. Lietuvių Caritas Taryba šį pastatą 1959 m. rugsėjo mėn ir nusipirko. Taigi, gimė Adelaidės Lietuvių Katalikų Centras. Teko įdėti daug rūpesčių, darbo ir lėšų, kad pastatu būtų galima naudotis. Prasidėjo kiekvieno šeštadienio talkos. Darbininkų netrūko, ir darbas virte virė.

Adelaidės arkivyskupas M. Beovich, apžiūrėjęs pastatus ir vykdomus remontus, pareiškė, kad pastate leisiąs įrengti bažnyčią, ją pašventinsiąs ir pasirūpinsiąs, kad ji visą laiką turėtų lietuvį kunigą.

Pagaliau visi būtinieji darbai buvo baigti, ir 1960 m. lapkričio 20 d. šv. Kazimiero bažnyčia ir L.K. Centras buvo pašventinti, kaip kad arkivyskupas buvo žadėjęs.

Parapijos steigėjui kun. J. Kungiui mirus 1962 m. balandžio 4 d. parapiją perėmė marijonas kun. A. Kazlauskas MIC. Kiek vėliau atvyko ir kun. P. Dauknys, MIC.

Saryšyje su Katalikų Centro įsigijimu adelaidiškėj lietuvių bendruomenėj buvo kilusi įtampa galvojant, kad steigiant vienu kartu du lietuviškus centrus gali tik užpirkti Lietuvių Namai patekti į finansinius sunkumus. Kun. A. Kazlauskui teko nelengvas uždavinys abipusiai įkaitusias nuotaikas atvėsinti ir atstatyti buvusią darną. Kun. A. Kazlausko taktu ir pastangomis įtampa atslūgo, ir kaip dabar matom vieni ir kiti namai be didesnių sunkumų jau seniai išmokėti ir gražiai pasitarnauja visokeriopai mūsų tautinei ir religinei veiklai.

Australijos katalikų bažnyčios vadovai nėra linkę leisti kurtis tautinėm parapijom. Net ir tokios stambios etninės katalikiškos grupės kaip italai ar lenkai, savų parapijų neturi. Tad Adelaidės lietuvių Šv. Kazimiero bažnyčia su visom parapijinėm teisėm yra žymus lietuvių laimėjimas.

Mirus kun. A. Kazlauskui, Šv. Kazimiero parapijai iki šio vadovauja kun. A. Spurgis, MIC, kuris savo šviesia asmenybe ir tolerancija yra užsitarnavęs visų pagarbos ir ne vien kaip dvasinis vadovas, bet ir kaip didelis patriotas. Savo turininguose pamoksluose dažnai apeliuoja į klausytojų sąžinę, jeigu neatliekama tautinių pareigų.

Parapijos 20 metų minėjimo iškilmės užtruko dvi dienas: šeštadienį ir sekmadienį. Į sekmadienio iškilmingas jubiliejines pamaldas atvyko ir dabar jau pensijon išėjęs arkivyskupas Beovic, ir dabartinis Adelaidės arkivyskupas Gleeson, kuris savo pamoksle šiltais žodžiais apibūdino lietuvius ir net priminė, kad dabartinis popiežius Jonas Paulius II esąs pareiškęs, jog jis Lietuvą laikąs antrąja savo tėvyne.

Po pamaldų aukštiesiems svečiams ir parapijiečiams buvo suruošti pietūs, kurių metu buvo pasikeista nuoširdžiais linkėjimais ir padėkomis.

Šiai sukakčiai atžymėti yra spaudai paruošta parapijos istorija - kronika, kurią tikimasi skaitytojams patiekti ateinančių metų pradžioje. Pažymėtina, kad lietuvių parapija vietos dvasiškijoje turi labai gerą vardą. Liet. Katalikų Centre kasmet vyksta Pietų Australijos diocezijos kunigų konferencijos.

Parapijos klebonas kun. A. Spurgis, jau peržengęs septintą kryželį, nors atrodo energingas ir žvalus, ima skųstis susikrovusia amžiaus našta ir pageidautų turėti pagalbininką. Kol toks pagalbininkas atsiras, jis kantriai atlieka prisiimtas pareigas.

s.b.

Australijos Lietuvių Fonde

VALDYBOS SUDĖTIS

Pagal A.L. Fondo įstatus Valdyba renkama dvejiems metams, tačiau dalimis: vienais metais renkami du nauji nariai, kitais trys. Šiemet spalio 6 d. susirinkime rinkta du. Dėl sveikatos pasitraukė Juozas Balbata ir kortelės traukimo keliu Arūnas Staugaitis. Naujai išrinkti Vincas Ališauskas ir Arūnas Staugaitis. Dabartinę valdybą sudaro: Albertas Zubras - pirmininkas (23 Alexander Ave., N. Clayton, Vic. 3168); Arūnas Staugaitis - vicepirmininkas (13 Wickham Ave., Forest Hill, Vic. 3131); Kazys Zdanius - sekretorius (14 Derrick St., Kew, Vic. 3101); Vincas Ališauskas - iždininkas (27 Clarinda Rd., Essendon, Vic. 3040); Martynas Didžys - valdybos narys (265 Esplanade, Altona, Vic. 3018).

A.L. Fondo registruotasis adresas: Australian Lithuanian Foundation Inc., Box 11 (50 Errol St.), North Melbourne, Vic. 3051.

A.L. Fondo sekretorius

Aukos

Australijos Lietuvių Fondui papildomai gauta aukų:

$ 100 - Dr. J. Maželienė (S.A. a.a. vyro Antano ir dukros Dainos atminimui).

$ 75 - Ig. Račiūnas (S.A. 105).

$ 50 - K. Virbickas (S.A.).

$ 10 - F. ir M. Sodaičiai (Vic. 48, a.a. Jono Butausko atminimui).

Nauji A.L. Fondo šimtininkai: Dr. J. Maželienė ir Ig. Račiūnas.

Sveikiname naujuosius šimtininkus ir dėkojame visiems aukotojams.

V. Ališauskas
A.L. Fondo iždininkas

PLB Valdyboje

Gintaras Aukštuolis, naujasis Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjungos pirmininkas, nuo 1979 spalio 17 d. įeina į PLB valdybą kaip pilnateisis jos narys pakeisdamas buvusią PLJS pirmininkę Gabiją Juozapavičiūtę - Petrauskienę.

**

PLB valdyba 1979 spalio 17 d. posėdyje patvirtino PLB Visuomeninių Reikalų Komisijos politinei veiklai branduolį, kurį šiuo metu sudaro pirm. Vytautas Kamantas, Dr. Kazys Ambrozaitis, Bronius Bieliukas, Algimantas Gureckas, Saulius Kuprys, Ilona Laucienė ir Dr. Tomas Remeikis. Į komisiją savo atstovą skirs PLJS valdyba. Komisijos branduolys sudarys pilną komisiją į ją kooptuodamas daugelį narių iš JAV, Kanados ir kitų kraštų. Su PLB Visuomeninių Reikalų Komisijos branduoliu artimai dirbs Kanados LB krašto valdybos pirmininkas J. Simanavičius, buvęs JAV LB krašto valdybos pirmininkas Algimantas Gečys ir naujasis JAV LB pirmininkas Vytautas Kutkus.

**

PLB vicepirmininkas Saulius Kuprys rūpinasi iš Sovietų Sąjungos pabėgusio ir vėliau sovietų pagrobto lietuvio sportininko Vlado Česiūno reikalu. Tuo klausimu jis yra pasiuntęs eilei tarptautiniu organizacijų telegramas, palaikydamas ryšį su Vokietijos, JAV ir Kanados LB valdybomis.

**

..PLB valdyba posėdžiavo spalio 17 d. Jaunimo Centre. Posėdyje buvo išklausytas valdybos nario sporto reikalams Zigmo Žiupsnio pranešimas apie sportinės veiklos pagyvinimą, patvirtinta PLB Visuomeninių Reikalų Komisija, nutarta, kad vykdomasis vicepirmininkas Vaclovas Kleiza vyks į Braziliją, Argentiną ir Uragvajų ateinančių metų vasario mėn., ir aptarta įvairūs einamieji reikalai.

**

PADĖKA

Mano brangiam gyvenimo draugui Henrikui Šalkauskui staiga mirus, gilų ir nuoširdų dėkingumą reiškiu visiems jo artimiems bičiuliams, draugams ir kolegoms, išlydėjusiems jį į amžinybę. Ypatingai dėkinga suorganizavusiems jo laidotuves, tariusiems atsisveikinimo žodžius ir išreiškusiems jam pagarbą ir prielankumą vainikais ir gėlėmis.

Ačiū mieliems bičiuliams ir kolegoms už man pareikštas užuojautas asmeniškai, laiškais ir spaudoje.

Eva Kubbos

ALB Krašto Valdyboje

Pastaruoju metu keletas įvykių, stipriau palietusių lietuvių bendruomenę, paragino Krašto Valdybą imtis žygių ir kreiptis į S.A. Parlamentą, per jo narius. Krašto Valdybos atstovai, vicepirmininkas Jz. Lapšys ir narė J. Vabolienė susisiekė su Norwood'a atstovaujančiu Parlamento nariu G. Crafter ir iškėlė klausimus dėl: vadinamos dvigubos pilietybės ir dėl straipsnių, tilpusių Adelaidės dienraščiuose, kur neva lietuvių kilmės asmuo, buvo apkaltintas kaipo karo kriminalistas.

Po neseniai įvykusių S.A. Parlamento rinkimų ir valdžiai perėjus į liberalų rankas, kad mums svarbūs reikalai nebūtų nustumti į šalį, Krašto Valdybos atstovai dar kartą kreipėsi anksčiau minėtais klausimais, į jau naujai išrinktą Norwood'o liberalų atstovą F. Webster. Su atsidėjimu išklausęs Krašto Valdybos atstovų patiektus skundus bei klausimus ir, kaip atrodė, suprasdamas lietuvių sisirūpinimą šiais reikalais, jis pažadėjo oficialiai kreiptis į S.A. ir Federalinę valdžias, teiraudamasis, kokie žygiai iki šiol buvo daromi ir kas yra žadoma daryti ateityje, saryšyje su sovietų mums primesta, taip vadinama, dviguba pilietybe. Jis taip pat patarė, kad mes, kaipo Australijos piliečiai, darytumėm atitinkamą spaudimą valdžiai, rašydami kiek galint daugiau laiškų, šiuo klausimu.

Paminėjus Wiesentahl užmestus kaltinimus lietuvių sąskaiton, kurie buvo atspausdinti Adelaidės dienraščiuose, parlamentaras apgailestavo, kad jis negali savo palankumo, ar priešingai, parodyti nė vienai etninei grupei. Jis tačiau pažadėjo susisiekti su Adelaidėje esančiu vyriausiu žydų atstovu, atkeipti jo dė mesį į mūsų nusiskundimą, pasiteirauti, ar jam yra žinoma, ar straipsnio autorius turi faktais pagristų įrodymų šiems kaltinimams ir paprašyti, kad pavartotų savo įtaką atitinkamuose sluoksniuose, kad spaudoje keliami kaltinimai ar šiaip atsiliepimai liečią lietuvių ir žydų santykius, būtų pagrįsti faktais, o ne prielaidom.

Ta proga mūsų atstovai išreiškė protestą, ryšyje su į Australiją atvykusiu Raudonosios Armijos choru. Išreikšdami lietuvių bendruomenės nepasitenkinimą, mūsų atstovai pabrėžė, kad mums ypatingai skaudu ir neramu matyti tą pačią raudonąją armiją, kuri atėmė laisvę mūsų kraštui, nevaržomai važinėjančią po Australiją ir, meno vardan, skleidžiančią komunistinę propogandą.

Rugsėjo 14 d. Lietuvoje mirė dailininkas ir pasižymėjęs meno darbuotojas dail. Pr. Gudynas, buv. Vilniaus dailės instituto galerijos direktorius.

***

Skaitytojams

Primename maloniems skaitytojams, kad jau beliko vos septynios savaitės iki Kalėdų. Mūsų Pastogės paskutinis šių metų numeris išeis gruodžio 24 d. ir pasirodys naujas M.P. numeris tik ateinančių metų sausio 14 d.

Visos organizacijos, pramatančios savo parengimus kalėdiniame atostogų laikotarpyje, jau dabar prašomos juos parengti ir redakcijai prisiųsti iki gruodžio 15 d.

Taip pat artėja ir didžiosios metinės šventės - Kalėdos ir Naujieji Metai. Patariame jau dabar Mūsų Pastogei prisiųsti šventinius sveikinimus savo artimiesiems, bičiuliams, draugams ir pažįstamiems, kad jie būtų paskelbti Mūsų Pastogės paskutiniame numery. Jau prigijęs gražus paprotys sveikinti savo artimuosius per Mūsų Pastogę sutaupo jums daug ne tik laiko, bet ir išlaidų.

Nežiūrint sparčiai besivystančios infliacijos ir šiais metais kalėdiniai sveikinimai Mūsų Pastogėje kainuos tik 5 doleriai.

Neatidėliokite savo sveikinimų prisiųsti Mūsų Pastogei paskutinei dienai. Priimame sveikinimus ir visą kitą informacinę medžiagą iki gruodžio 15 dienos.

M.P. Redakcija

Nepraleiskite

sol. Ginos Čapkauskienės

koncertų!

LOS ANGELES DRAMOS SAMBŪRIS AUSTRALIJOJE

Svečiai vaidilos Melbourne

Melbourno lietuviams pirmiesiems teko garbė priimti svečius - vaidilas iš Amerikos ir pamatyti bei pasidžiaugti jų atvežtom dovanom - nematytais spektakliais.

Vaidinimai jau žinomi nuo senų senovės. Ypač garsūs senovės graikų vaidinimai. Vaidinimas - žodinio meno kūrinys, kuris baigiasi su paskutiniu scenos nusileidimu. Šis menas trumpalaikis, jo kasdien nematysi, kaip skulptūros, tapybos architektūros ir k. Tačiau vaidinimai, nors ir trumpalaikiai, bet jie turi savo galią ir poveikį. Gražus pavyzdys iš mūsų tautos netolimos praeities. Prieš 80 metų (1899.8.8.) Palangoje grafo Tiškevičiaus daržinėje suvaidintas pirmasis lietuviškas veikalas "Amerika pirtyje". Jo garsas kaip vėjas perėjo per visą tuo metu rusų okupuotą Lietuvą klojiminių vaidinimų banga. Tas patraukė ir įvėlė į teatro - vaidinimo darbą tokius kaip Gabrielių Landsbergį, Vaičkų ir daug kitų, kurie steigdami atskirus vaidintojų sambūrius vaidinimais žadindami užslopintą tėvynės meilę, prisidėjo prie tautos kelio į nepriklausomybę. Buvo įkurtas Valstybinis Teatras, išaugo žymūs lietuvių teatralų vardai.

Šiandie Lietuva vėl okupuota to paties ruso. Tautos kamienas liko savoje žemėje. Atskilusi dalis paplito plačiame pasaulyje, tačiau tautinės traukos veikiami buriasi į organizuotus tautinius vienetus, kurių tarpe matome ir teatralus.

Atvykę iš užjūrių Amerikos lietuviai teatralai, tikiu, neturėjo noro mus nustebinti savo atsiekimais, bet pasidalinti tuo, ką jie yra pasiekę.

1979 m. spalio 20-ji diena - pirmoji svečių vaidinimo diena. Į Mel. Liet. Namus renkasi būriai tautiečių iš arti ir toli. Visos vietos salėje užpildytos, taigi virš 400!

Nuotaika pakili ir drauge įtempta. Uždanga pakyla ir prasideda vaidinimas "Palikimas", kurio turinys trumpai: Amerikoje prasigyvenęs tautietis Martynas Vaitys (Vincas Dovydaitis) turi gražų ūkį prie ežero, apaugintą beržais, primenančiais paliktą tėvynę. Žmona mirusi, gyvena su našle Rože Baužiene (Viltis Jatulienė). Duktė, būdama kiek luoša ir išsimokslinusi žymi gydytoja Irena Grigaitienė (Ramutė Vitkienė), ištekėjusi už vėjavaikio dailininko Bruno Grigaičio (Manfredas Prišmantas). Jo sūnus, vaizduojąs poetą nepastovaus charakterio Eugenijų Vaitys (Saulius Matas). Senio Vaičio slaugė Vaiva Stankūnaitė (Rasa Zelenytė). Tėvas Martynas Vaitys sunkiai serga. Veiksmas ir sukasi apie tai, kam teks gražioji Beržoro sodyba, dėl kurios ir vyksta visa drama. Atoveiksmyje palikimas atitenka sūnui, kas atitinka tėvo idejinį nusistatymą.

Pats B. Pūkelevičiūtės veikalas "Palikimas" sprendžia gyvenimiškas problemas. Veikalas daugiau skaitytinė, ne vaidintinė drama.

Kiekvienas scenos veikalas yra atskiras meno kūrinys. Tad nenuostabu, kad gali būti ir daugybė kitokių pažiūrų.

Prieš metus Melbourno Dainos Sambūris, kaip Amerikos Lietuvių spauda rašė, nevažiavo į ten nustebinti, bet buvo vis tiek priimtas ir palankiai įvertintas. Lygiai ir mes įvertiname L. A. Dramos Sambūrį priimame kaip mokame nestatydami kokių nors įmantrių reikalavimų. Siūlyčiau ir Australijos lietuviams teatralams ryžtis nuvykti į Ameriką. Tikiu, kad tokia išvyka būtų gražus įnašas ir pradžia į tautinį kultūrinį bendradarbiavimą.

Ignas Alekna

Premija jaunimui

Dr. Leono ir Irenos Kriaučeliūnų šeima savo mirusiam sūnui ir broliui prisiminti skiria kasmetinę
EUGENIJAUS
KRIAUČELIŪNO PREMIJĄ

Premijai skirti sąlygos:

1. Eugenijaus Kriaučeliūno 1000 dolerių premija skiriama lietuviui jaunuoliui, geriausiai pasireiškusiam raštais (lietuvių, anglų ar kita kalba), veikla, organizaciniu veiklumu, ar jaunimo vienetui (sambūriui, tautinei šokių grupei, jaunimo chorui, sporto būreliui), geriausiai reprezentavusiam lietuvius ir Lietuvą vienerių metų eigoje.

2. Premijai gauti asmenis ar vienetus raštu pasiūlo jaunimo organizacijų vadovybės, jaunimo grupės, vyresniųjų organizacijos ar paskiri asmenys iki kekvienerių metų gruodžio 31 d. (pašto antspaudas).

3. Premijuotino asmens ar jaunimo vieneto tinkamumui įvertinti sudaroma Jury komisija, kurion po vieną atstovą skiria Pasaulio Lietuvių Bendruomenės jaunimo reikalams vadovas, Pasaulio Lietuvių Jaunimo sąjungos valdyba ir JAV Lietuvių Jaunimo Sąjunga, o du atstovus paskiria Kriaučeliūnų šeima.

4. Jury komisija, aptarusi asmens ar vieneto tinkamumą premijai, ją skiria balsų dauguma iki sekančių metų vasario 15 d. ir susitaria su Kriaučeliūnų šeima dėl premijos įteikimo laiko ir pobūdžio.

5. Premijai asmenys ar vienetai siūlomi raštu, nurodant tiksliai premijai tinkamumo motyvus, ir siunčiami:
EUGENIJAUS KRIAUČELIŪNO PREMIJOS KOMISIJAI
12500 Pawnee Road, Palos Park, Illinois, 60464, U.S.A.

Daug sužinosi skaitydamas Mūsų Pastogę!

Žinios

Amerika vis dėl to apsisprendė ginklais remti Kiniją, o Sov. Sąjungai parduoti grūdų iki 25 milijonų tonų, nors Amerikos kongrese buvo kietų pasisakymų, kad sulaikant grūdus būtų galima Sov. Sąjungą priversti švelniau kalbėtis ir ją sulaikyti nuo agresyvių veiksmų.

***

Italijoje bedarbių klausimas labai paaštrėjęs, kai priskaitoma iki dviejų milijonų bedarbių, bet darbo pasiūla mažai kas rūpinasi. Net eilėje pramonės vietų, kasyklose ir žemės ūkyje dirba importuoti darbininkai, kai vietiniai bedarbiai tuo nesidomi.

***

Afganistane dar vis vyksta aršios sukilėlių kovos prieš prokomunistinę krašto Vyriausybę, kurią visokeriopai remia Sov. Sąjunga. Priskaitoma, kad du trečdaliai Afganistano teritorijos yra sukilėlių kontroliuojama.

Prieš uždangai nusileidžiant suvaidinus J. Gliaudos komediją "Kompiuterinė santuoka"

Įvertinkime ir savuosius

Šiais metais mes, sydnejiškiai, tiek daug turėsime mielų svečių iš Amerikos, tiek daug įvairių parengimų ir šventiškų subuvimų, kad nejučiomis galime praleist, neatkreipti tinkamo dėmesio į savo pačių reikalus, Šiais metais "Dainos" chorui sueina 25 m. reikšminga sukaktis, kurią ruošia Sydnejaus Apylinkės Valdyba, talkininkaujant visom lietuviškom organizacijom.

Čia kaip tik ir noriu priminti sydnejiškiams lietuviams, kad toji garbinga šventė artinasi ir kad mes visi jaustume pareigą joje dalyvauti. Kiekvienos tautos istorijoje 25 m. turi begaliniai didelės reikšmės, tuo labiau mūsų pavergtai tautai, mūsų tremties gyvenimui, mūsų Sydnejaus lietuvių bendruomenei. Dirbti Lietuvai, puoselėti jos kultūrą tvirtai organizuotame venete be sustojimo be nuovargio per 25 metus giedoti bažnyčioje, tautiniuose parengimuose, minėjimuose, šventėse, ruošti koncertus ir būti visur ten, kur kas prašosi pagalbos, kur reikalinga daina, paguoda, suraminimas ar naujas dvasinis polėkis, tai yra milžiniškas darbas, kurį tik istorija galės teisingai įvertinti. Būtų didelė gėda, jei mes patys to nesuprastume ir neatliktume savo pareigos.

Todėl, kad ir kaip būtume užsiėmę, turime rasti laiko atsilankyti ir pagerbti tą, taip tvirtai palaikantį lietuvybę, vienetą, išklausyti jubiliejinį koncertą ir pareikšti savo solidarumą bei nuoširdumą tiems, kurie tą darbą dirbo ir dirba, o ypač buvusiems ir esamam dirigentui p. B. Kiveriui.

Jubiliejinis koncertas įvyks gruodžio 15 d. Graikų salėje, tolimesnės informacijos bus paskelbtos vėliau.

A. Mauragis

Meno Šventė Sydnejuje

Retomis progomis Sydnejaus lietuvių susirenka tiek daug vienon vieton, kiek jų suėjo pasižiūrėti L.A. Dramos Sambūrio spektaklių. Per abi dienas (spalio 27 ir 28) Lietuvių Klubo nemaža salė buvo perpildyta. Ir buvo ko: vaidintojai gausių žiūrovų tikrai neapvylė. Tenka pasidžiaugti ir pasigėrėti aktorių rūpestingupasiruošimu, gražia lietuviška dikcija, ypač stebino jų ilgiausi monologai ir dialogai, kuriuos jei varė su tikru emociniu pergyvenimu be jokių mažiausių sutrikimų, tarsi iš rašto. O tai liudija, kiek tam pašvęsta darbo, kad visa tai išmokus! Lygiai gėrėtis teko ir pačia vaidyba, rūpestingai išieškotomis scenomis, charakteriais. Žodžiu, tai buvo didelė meno šventė, trukusi dvi dienas. Nenuostabu, kad suvažiavo pasižiūrėti specialiai svečių vaidybos ir iš gretimų kolonijų, net iš tolimosios Brisbanės.

Kiek patrauklūs svečiai artistai scenoje, nemažiau jie buvo šilti ir draugiški nulipę nuo scenos, susitikimuose, pokalbiuose. Reikia atsiminti, kad viso atvykusio sambūrio sąstate (jų viso trylika) net trys yra buvę australiečiai: pati vadovė ir režisorė Dalila Mackialienė, buvusi adelaidiškė, Sambūrio dekoratorius ir dailininkas Algis Žaliūnas, kadaise gyvenęs Sydnejuje ir aktorius Henrikas Paškevičius, buvęs melburnietis. Imant iš lokalinės patriotinės pusės tai irgi galima skaityti, kad Sambūriui tai didelis australiečių įnašas.

Pats L.A. Dramos Sambūris bus bene pats stipriausias teatrinis lietuvių vienetas visoje Šiaurės Amerikoje, kelis kartus dalyvavęs Amerikos lietuvių rengtuose teatro festivaliuose ir laimėjęs aukščiausius įvertinimus bei premijas.

Paklausta Sambūrio vadovė p. D. Mackelienė papasakojo, kad Sambūris spektaklį paruošia apytikriai per keturis mėnesius. Už tat labai kietai dirba: repeticijoms renkasi po du kartus per savaitę, ir praktiškai aktoriams beveik nereikia suflerio, nes ruošiant naują veikalą pirmiausia jie turi gerai išmokti savo roles, ir tik po to prasideda sceninis darbas. Sambūrio branduolį sudaro apie penkiolika pastovių narių, kurių dalis dirba su Sambūriu nuo pat jo įsisteigimo.

Vykti į Australiją Dramos Sambūris jau senokai planavo, tik vis nebuvo tinkamo užsikabinimo. O tuo kabliuku buvo ne kas kitas, o sydnejiškis inž. Vytas Juška, kuris būdamas pernai Amerikoje susitiko su Sambūrio vadove ir jis pats vienas apsiėmė šią išvyką suorganizuoti. Ir kaip tik jo rūpesčiu viskas buvo be jokių kliūčių įvykdyta.

Ačiū visam Dramos Sambūriui ačiū Vytui Juškai už tokią mums didelę dovaną.

GAL NUMATOTE PIRKTI NAUJĄ NAMĄ?

"TALKA" savo nariams skolina iki $ 15.000.

"TALKA" duoda paskolas iš 11% įkeičiant nekilnojamą turtą. Procentai priskaitomi kas 3 mėn.

"TALKOS" įstaigos veikia Lietuvių Namuose –
ADELAIDE – MELBOURNE – SYDNEY

Su Hobarto lietuviais

TautosŠventės ir Vilniaus Universiteto 400 metų jubiliejaus minėjimą Hobarto Apyl. Valdyba suruošė Glenorchy salėje. Apyl. pirmininkas J. Paškevičius pasveikino susirinkusius ir pravedė minėjimą. Paskaitą skaitė A. Kantvilas Tautos šventės proga, o A. Taškūnas apžvelgė Vilniaus universiteto istoriją. Meninėje dalyje eilėraščių padeklamavo T. Šiaučiūnaitė, R. Tarvydas ir J. Paškevičius. Po to visi dalyviai, grojant akordeonais A. Tarvydui ir A. Taškūnui, sudainavo Lietuva brangi ir dar keletą liaudies dainelių.

Šis gražus minėjimas, į kurį susirinko apie 40 lietuvių, užbaigtas Tautos Himnu. Apylinkės Valdyba visus pavaišino pietumis, kuriuos paruošė apyl. iždininkas B. Šikšnius su žmona Hilde. Jiems talkino E. Paškevičienė ir A. Miliukevičienė.

* * *

Pabaltiečių H.E.L.L.P. Sąjungos metinis susirinkimas pravestas spalio 13 d. lenkų salėje, į kurį susirinko virš 100 narių. Komiteto pirm. R. Tarvydas apžvelgė metinę veiklą ir pravedė rinkimus. Išrinktas naujas Sąjungos komitetas iš 14 asmenų, į kurį įeina lietuviai A. Taškūnas, M. Taškūnienė, A. Kantvilas, J. Paškevičius, V. Mikelaitis. Iš kitų tautybių du latviai, 1 estas, 1 lenkas, 1 čekas ir 4 australai. Komiteto adresas: P.O. Box 272, Sendy Bay, Tas. 7005. Kasininkas A. Kantvilas patiekė metinę apyskaitą, iš kur matėsi, kad pavieniai asmenys ir organizacijos per metus suaukojo $ 3000. Baltic News išleidimas ir persiuntimas kaštuoja $ 500. Toliau susirinkime kalbėjo ir į klausimus atsakė svečias iš Melbourno J. Delins ir parlamentaras M. Hodgman.

Po susirinkimo pasivaišinta ir pasišokta.

***

Spalio 18 d. sporto klubo Perkūno valdyba suruošė trofejų įteikimo vakarą Walern viešbuty, kur dalyvavo apie 70 sportininkų bei rėmėjų. Daugumą sudarė australai. Vakarą atidarė buvęs klubo sekretorius D. Burr (vedęs Fromaitę). Jis priminė, kad lietuvių įsteigtas klubas prieš 22 metus, skatino lietuvius jį remti ir leisti vaikus jame žaisti. Dar kalbėjo ir trojefas įteikė klubo pirm. P. Stanwix, tinklinio treneris J. Belkus, berniukų krepšinio treneris O. Paškevičius ir kiti. Trofejomis apdovanoti P. Stanwix ir jo trys sūnūs, V. Radzevičius, O. Paškevičius ir I. Jurevic. Šiuo metu klubas ruošiasi išvykai į sporto šventę Canberroje. Žada vykti apie 20 sportininkų ir apie 10 svečių. Norį vykti į sporto šventę, kreipkitės į apylinkės pirmininką J. Paškevičių. J.P.

BALTŲ VAKARAS CANBERROJE

Tradicinis Baltų vakaras spalio 20 d. buvo surengtas Canberros Liet. Klube. Atsilankė virš 200 žmonių: estai, latviai, lietuviai ir kviestiniai australai valdžios pareigūnai senatorius Knight su ponia, G. Cornvell MLA su ponia ir kt. Svečių tarpe matėsi ir Canberra City Lord Mayor pareigas einąs lietuvis p. V. Martišius su žmona.

Programoje pasirodė Canberros lietuvių taut. šokių grupė, pašokusi Lenciūgėlį ir Abrūsėlį. Akordeonu grojo F. Borumas. Šokėjus pristatė J. Kovalskis.

Canberros latvių taut. šokių grupė pašoko taip pat du šokius, kuriuos paruošė Zydrite Darius, akordeonu grojo S. Reiksts. Gražūs abiejų tautybių tautiniai drabužiai ir geras šokių išpildymas paliko svečiams malonų įspūdį. Salė išpuošta baltiečių tautiniais motyvais bei vėliavomis. Gera vakarienė ir šokių muzika sudarė jaukią vakaro atmosferą.

Canberros Baltų tautų komiteto pirm. p. Netliv (estas) savo kalboje padėkojo svečiams už skaitlingą atsilankymą ir tuo pačiu finansinę paramą, iš kur padengtos išlaidos, sudarusios protestuojant prieš raudonosios armijos koncertus Canberroje. To protesto metu apie 2000 egz. komplimentinių programų, kurioje išdėstyta raud. armijos žygiai ir pavergimai, buvo išdalinta koncerto dalyviams ir išsiuntinėta visiems parlamentarams.

Malonus vakaras užtruko iki 2 val. ryto.

Dalyvavęs

Nugalėta "nenugalimoji"

KAIP NUGALĖJOM RAUDONĄJĄ ARMIJĄ

Tai nėra feljetonas, o tikras atsitikimas. Jau kiek laiko Raudonoji Armija gastroliuoja Australijoje. Visuose miestuose ji buvo sutikta su protestais ir demonstracijomis. Paskutines gastroles turėjo Sydnejuje. Pavergtų Tautų NSW pirmininkas Antanas Kramilius ruošėsi juos sutikti, piešė plakatus ir ragino visas tautybes dalyvauti demonstracijose. Spalio 22 d. Regent teatre 7.30 val. turėjo prasidėti raudonosios armijos cirkas (taip plakatai skelbė), bet teatro durys buvo kimšte užkimštos plakatais ir demonstrantais ir taip šaukė žydai ir ukrainiečiai, kad nebuvo galima susikalbėti. Publika ilgai nedrįso eiti į tokį teatrą, kaž-kas pasiskundė policijai. Policija padarė praėjimą, tačiau didelė dalis publikos grįžo atgal. Bet čia vienas iš demonstrantų, apsirengęs teatro tarnautojo rūbais, platino programas - Raudonosios armijos, tik šį kartą jos kalbėjo ne už Raudonąją armiją, bet priešingai, pasmerkdamos ją. Programos buvo perspausdintos ir visi faktai: Baltijos tautų užgrobimas, Vengrijos ir Čekoslovakijos pavergimas ir kiti faktai iškelti aikštėn. Kitą dieną vienas iš didžiausių Sydnejaus laikraščių Telegraph paskelbė, kad reikia pasimokyti, kaip galima demonstruoti kultūringai.

Ir taip visas tris dienas kartojosi prie Regent teatro durų.

Ketvirtadienį, spalio 25 d., buvo paskelbta, kad Raudonoji armija pasirodys Martin aikštėje, kur parengimai vyksta kasdieną pietų metu nuo 12 iki 1 val. Gera proga visiems pamatyti tą "nenugalimąją" armiją. Jau gerokai prieš 12 v. susirinko publikos. Ėmė kilti plakatai virš žmonių galvų. Pasijutau nepatogiai, neturėjau jokio plakatėlio, nes buvau patekęs atsitiktinai. Antroje pusėje scenos pamačiau virš žmonių galvų ištemptą ilgą plakatą su užrašu: "Freedom For Lithuania". Manau eisiu prie lietuvių. Gi žiūriu pats Apyl. pirmininkas laiko ištempęs plakatą, čia pat redaktorius ant galvos užsidėjęs laiko plakatą, o toliau buvęs Klubo vedėjas maigo kumštis suspaudęs. Tų plakatų jau daug, suskaičiavau 30, visokių, ir net rusiškų, o aš nieko neturiu. Priėjau prie pirmininko ir paklausiau, kur galėčiau gauti plakatą. Eik, sako, pas Sideravičienę. Toji ponia, kaip indėnė, tarbom apsikabinėjusi, o tos tarbos tai pilnos plakatų, kaip strėlių susuktų į ritinėlius. Ištraukiau vieną, iškėliau ir pasidarė smagiau. Jau pusę valandos laukiam, o raudonosios armijos nė ženklo. Žmonės ėmė nekantrauti, kiti skleisti pramanytus gandus. Girdžiu, kaip vienas pasakoja australui, kad žydai su pabaltiečiais užstojo Pitt str. raudonajai armijai kelią ir du raudonarmiečiai pabėgo ir pasislėpė. Dabar juos gaudo po visas gatves, bet neranda. Australas galvą pakraipęs, matyt, priėmė už tiesą. Juk tokių pabėgimų būna, čia nieko naujo. Vėl laukiam ir laukiam, jau darosi pikta, kad raudonoji armija taip vėluoja, kas nors tikrai atsitiko. Bet mes vis dar laukiame. Vienas mano draugų sako susidomėjusiems australams: "Negavo dar atsakymo iš Maskvos ir nežino kaip pasielgti", - o kitas iš tolo šaukia, kad atsakymas iš Brežnevo jau gautas. "Brežnevas griežtai uždraudė pasirodyti raudonai armijai su balalaikomis ar armoškomis gatvėse, o tankų jis dar nespėjęs pasiųsti". Jau praėjo visa valanda, o publika vis dar nerimauja ir nesiskirsto. Tolumoje pasigirdo maršo muzika, visi sukruto - atžygiuoja! Muzika nutolo, raudonios armijos nė kvapo. Galiausiai, pasirodo pranešėjas ir praneša, kad Raudonoji armija negalinti atvykti saugumo sumetimais, vadinasi kapituliavo prieš plakatus. Ir aš tuoj prisiminiau linksmųjų brolių kupletą, neseniai girdėtą: "Vinis kulnyje".

Taip ir nugalėjome Raudonąją armiją, nes jai vinis kulnyje.

Sekančią dieną didžiausias Sydney dienraštis Herald įdėjo amfiteatro tuščią nuotrauką, kuria paliudija, kad Raudonoji armija nedrįso viešai pasirodyti, nes pabūgusi plakatų.

A. Gentyla

"Talka" remia B-nę

Lietuvių Kooperatinė Kredito Draugija TALKA kiekvienais metais iš savo pelno 10% skiria lietuvių kultūriniams reikalams. Šiais metais turėta $ 25 691 pelno, iš kurio 2570 dolerių paskirta lietuvių bendruomenei. Valdybai pasiūlius ir metiniam narių susirinkimui patvirtinus toji suma paskirstyta taip:

Adelaidės skyriaus lietuvių kultūriniams reikalams	$ 400
Sydnejaus skyriaus lietuvių kultūriniams reikalams	$ 200
Melbourno lietuvių parapijos savaitgalio mokyklai	$ 300
Melbourno ALB bibliotekos įrengimui	$ 200
Melbourno ALB bibliotekai naujoms knygoms	$ 200
Geelongo ALB bibliotekai	$ 200
ALFAS liet. sporto istorijos išleidimui	$ 200
Melb. Liet. Sporto Klubui Varpui	$ 200
Geelongo Liet. Savaitgalio Mokyklai	$ 100
Geelongo Liet. Sporto Klubui Vyčiui	$ 100
Canberros skautų rajonijnei stovyklai	$ 100
Spaudai Melbourno Liet. Klube	$ 370

Adelaidės ir Sydnejaus skyrių narių informaciniai susirinkimai jiems paskirtas sumas paskirsto savo nuožiūra. P.B.

VYRIAUSYBĖ SUSIDOMĖJUSI DVIGUBA PILIETYBE

Australijos užsienių reikalų ministeris The Hon. Mr. Peacock federaliniame parlamente pareiškė, kad nė vienas Australijos pilietis, kuriam primetama dar kitokia pilietybė, nepraranda Australijos pilietybės.

Ministeris primena, kad federalinis parlamentas tebesirūpina ir toliau dvigubos pilietybės reikalais. Mr. Peacock pataria pasiskaityti veltui gaunamą knygelę dvigubos pilietybės reikalu, kurią išleido užsienių reikalų ministerija, pavadintą "Hints for Australian Travellers".

Didelių sunkumų sudaro šia prasme politiniai, teisiniai ir net praktiški klausimai dvigybos pilietybės reikalu.

Nežiūrint to, federalinė vyriausybė tuo reikalu aiškinasi su kaikuriais kraštais.

Mr. Peacock priminė, kad vyriausybė labai susirūpinusi dėl daugelio Australijos piliečių, kuriuos liečia naujas sovietinis įstatymas dėl jiems primetamos pilietybės. Mr. Peacock pareiškė, kad tuo reikalu Australijos vyriausybė uoliai studijuoja galimas implikacijas.

PADĖKA

Rengiant Mūsų Pastogės balių Melbourne, jam loterijos laimikius aukojo: dail. A. Vingis paveikslą, S. Lipčius laikrodį, A. Bajoras Mūsų Pastogės metinę prenumeratą, F. Sodaitis whisky butelį, J. Leknius šampano butelį, F. Savickienė tortą, V. Kružienė tortą.

Be to B. Šilvienė be jokio atlyginimo paruošė baliaus dalyviams šiltą ir skanią vakarienę. Buvo ir daugiau talkininkių baliaus parengime.

Visiems laimikių aukotojams, talkininkams ir pagelbininkams reiškiama didi padėka.

Baliaus rengėjai

SPAUDA YRA VIENINTELIS RYŠYS, JUNGIĄS PLAČIAI ISSISKLAIDŽIUSIUS LIETUVIUS.

Antanui Kutkai 80 metų

Gražaus amžiaus sulaukęs, A. Kutka turi daug ko įdomaus iš savo praeito permainingo gyvenimo papasakoti. Iš jo nueito kelio matyti, kad jis niekad nesitenkino pasiektu, nesustojo vienoje vietoje, nesustabarėjo, bet nuolat žvelgė pirmyn, siekė toliau. Klausantis Antano prisiminimų jauti, kaip tampriai jo gyvenimas buvo susijęs su mūsų Nepriklausomybės laikotarpio įvykiais, laimėjimais ir negandais. Karo audroje vienas, šeimai likus, iš tėvynės iš-blokštas, jis tremty pasiliko jautrus ir paslankus mūsų lietuviškiems reikalams ir darbams. Tiek Vokietijoj, tiek Australijoj jungėsi į mūsų bendruomeninį gyvenimą, nesikratydamas jam uždedamų pareigų.

A. Kutka gimė 1899.11.2 Gaižiūnų km., Vyžuonų vl., Utenos ap. trijų brolių ir keturių seserų būryje. Pirmajam Pasauliniam karui baigiantis, įstojo į Utenos "Saulės" gimnaziją, bet lenkams artėjant, jis su šešiais penktos klasės draugais ir mokytoju Pakalniu išvyko į kariuomenę. 1920 m. lapkričio pradžioje buvo paskirtas į 8-tą p. pulką. Po metų išvyko į Karo mokyklą, baigė 5-tą laidą ir buvo paskirtas į 5-tą p. pulką. Netrukus buvo pasiųstas į fizinio lavinimo ir sporto kursus prie Karo mokyklos. 1926 m. pradžioj išvyko į Aukštuosius karininkų kursus ir baigė aviacijos skyrių. Atlikęs skraidymo apmokymą, buvo paskirtas į antrą žvalgybos eskadrilę pilotu. Vėliau perkeltas į Aviacijos mokyklą instruktorium, kur išmokė ir išleido keletą grupių lakūnų pilotų. 1937 m. paskirtas vyr. inspektorium kontroliuoti skraidymo mokymą. Skraidydamas išbuvo ore 1750 val. per 7500 skridimų. Aviacijoj tarnaudamas baigė pertrauktą gimnazijos kursą ir išlaikė egzaminus. Dalyvavo Klaipėdos krašto sukilime. Įsigijo majoro laipsnį. Buvo apdovanotas Didžiojo Lietuvos Kunigaikščio Gedimino ordinu, Lietuvos 10 metų Nepriklausomybės sukakties ir Klaipėdos sukilimo medaliais, Plieno sparnų garbės ženklu.

Antanas Kutka

Bolševikams okupavus Lietuvą, 1940.11.1 paleistas į atsargą. 1941 gruodžio 13 d., apie 10 val. v., einant Kaune nuo geležinkelio stoties Fredos link, Antanas buvo nutrauktas nuo šaligatvio rusų sunkvežimio. Matęs žmogus rado ji gulintį gatvėje be sąmonės. Karo ligoninėje buvo suteikta pirmoji pagalba. Pervežus į žydų ligoninę, konstatuota kaktos ir veido sužalojimai, užsiūta žaizdos. Tik po dviejų savaičių prakalbėjęs: "Kur aš esu?" Dar po savaitės nuvežtas į ausų kliniką; ten išbuvo dvi savaites. Pripažinta 75% sveikatos netekimo.

Bolševikams antrą kartą užplūstant Lietuvą. Antanas su kitais bėgančiais atsidūrė Vokietijoj. Karui pasibaigus, Hasendorfo stoyvklos gimnazijoj dėstė matematiką. Seedorfo, Stades Diepholco ir Falinghostel stovyklose irgi ėjo įvairias pareigas, skaitė susirinkimuose paskaitas.

Laivu "Protea" iš Venecijos A. Kutka DP transportu 1948.8.2 atplaukė į Melbourną, Bonegilos stovyklą. Po poros savaičių perkeltas į Sydney, kur, Water Board stovykloje gyvendamas, plūkėsi pusantrų metų kanalizacijos darbuose. Šioj stovykloj 1949.2.6 buvo išrinktas A.L. Draugijos Sydnejaus skyriaus komitetan, kurio vice; o vėliau pirmininku buvo A. Kutka. Tuo laiku komiteto vardu buvo pasiųstas pirmas memorandumas ministeriui p-kui R.G. Menzies (žr. Mūsų Pastogė 1950.6.21).

Adelaidės Žilvino taut. šokių grupės vadovybė. Iš k.: grupės vadovas B. Sabeckis, jaunųjų vadovė R. Stankevičiūtė ir administratorius V. Vencius

ALD Sydney skyrius sušaukė visuotinį narių susirinkimą, kuriame p-kas A. Kutka padarė skyriaus veiklos pranešimą; nutarta persiorganizuoti į Pasaulio Lietuvių Bendruomenės apylinkę (žr. MP 1950.8.23). Keletą kartų Antanas buvo išrinktas ALB Krašto Tarybos atstovu. 1958 m. suvažiavime buvo išrinktas Krašto Valdybon ir 1959 - 60 m. kadencijoj ėjo iždininko pareigas. Nemaža paskaitų yra skaitęs įvairių švenčių, minėjimų bei sukakčių progomis. Buvo jo pasisakymų aktualiais klausimais ir mūsų spaudoj.

Nors ir sunkėjant amžiaus naštai, Antanas tebėra judrus ir aktingas mūsų bendruomenės gyvenime. Sveikindami jubiliatą švenčiant savo 80-tąji gimtadienį, linkime Antanui Kutkai sveikatos ir vis giedria nuotaika dar ilgai krutėti lietuviškame dirvonėlyje.

Jz. Ramanauskas

Rašykite

Mūsų Pastogei!

J. Slavėnas

HITLERIO IR STALINO DRAUGYSTĖ

VOKIEČIŲ — SOVIETŲ DRAUGYSTĖS KELIAS II—JO PASAULINIO KARO IŠVAKARĖSE

Tęsinys

Šis pasikalbėjimas savo tonu ir turiniu atskleidė Lenkijos atstovui sovietų politikos šuolį jo tėvynės sąskaiton. Nuo rugsėjo 14 d. - nuo dienos, kada Molotovas formaliai įsipareigojo sovietų armiją pulti, - rusų spauda pradėjo rašyti apie Lenkijos pasienyje vykstančius incidentus. "Kokia skurdi žmonių vaizduotė, kada jie ieško kovos" - rašė graf. Ciano savo dienoraštyje.

"KRAUJU UŽANSPAUDUOTA"

Šiuo metu prasidėjo platus ir tamprus vokiečių - sovietų bendradarbiavimas. Berlyne sovietų intervencija pakėlė nuotaikas ir vienas vokiečių karo vadų pripažino ją (intervenciją) labai reikšmingu įvykiu, kurios išdavos Vokietijai nepaprastai palankios. Bet šiuo metu ant tos brolišk os santarvės krito šešėlis, bet jis neilgai truko ir debesiai vėl greitai išsisklaidė. Pulkininkas Warlimont, kuris vėliau buvo pakeltas į generolus ir tapo aktyvia asmenybe Hitlerio karinėj aplinkoj, vokiečių karinės vadovybės štabe parodė sovietų karo ataše žemėlapį, kuriame Lvovas ir Drohobyczo naftos laukai buvo priskirti vokiečių okupacinei zonai. Rusų atašė tuojau susisiekė su Maskva ir Stalinas įtužo. Klausimas formaliai buvo išaiškintas vokiečių karo atašė Maskvoje gen. Koestrigo ir pačio užsienių reikalų ministerio Ribbentropo asmeniškai paneigtas. Vyr. vokiečių karo vadovybė šia proga Ribbentropo buvo griežtai įspėta.

Įžygiuodami į Lenkiją sovietų armijos daliniai tik nedaugely vietų sutiko pasipriešinimą, nes lenkų armijos likimas jau buvo nulemtas. Tačiau vis dėl to sovietų akcija lenkų priešinimąsi sutrumpino, ypač sukliudė priešintis, nes priešinimasis pietų pusėj buvo nusiteseęs į pelkėtas vietas ir lenkų armijos dalis galėjo išsilenkusi ir kituose frontuose vėl įsijungti į kovą. Bendrai derindami savo judesius, vokiečiai ir rusai pilnai lenkų dalinius apsupo. Raudonosios armijos taktika siekė sukliudyti lenkams sudaryti užsieny armiją; mažiausia 200.000 - 300.000 lenkų karių žuvo, kurie vėliau Vakaruose labai būtų buvę reikalingi.

Sovietų nuostoliai kare prieš Lenkiją siekė:737 kariai užmušti ir 1862 sužeisti, bet Molotovas negalėjo susilaikyti nepasigyręs savo spalio 31 d. kalboje Aukšč. taryboj apie didelę reikšmę sovietų įnašo nugalint Lenkiją, o Stalinas keliomis savaitėmis vėliau - gruodžio mėn. - atsakydamas į Ribbentropo sveikinimą jo (Stalino) 60 m. gimimo dieną - vokiečių - sovietų draugiškumą viešai pavadino "krauju užanspauduota" švente.

Jau rugsėjo 22 d. gen. Koestring ir marš. Vorošilov pasirašė sutartį, liečiančią užimtų sričių karinę okupaciją. (Vėliau Balstogėje buvo įsteigta jungtinė karinė komisija). Sovietų daliniai turėjo iki 23 d. rugpiūčio slaptame protokole numatytos linijos pažygiuoti į priekį, o vokiečių daliniai, kurie persekiodami lenkų armiją, tą liniją buvo peržengę - pasitraukti atgal į vakarus. Šie judesiai sudarė paskutines "žygio į Lenkiją" dienas. Vėliau demarkacijos linija tarp vokiečių ir sovietų interesų zonų, iki Lenkijos politinio sutvarkymo, įgavo karinės sienos pobūdį.

Pasirašant rugpiūčio 23 d. sutartį, abi šalys Lenkijoj nustatė tik demarkacijos liniją interesų sferoms atskirti, bet nebuvo jokio nutarimo dėl galutinio krašto statuso nustatymo. Slaptame protokole buvo palikta nepriklausomos Lenkijos valstybės "pakentimo" klausimas ir jos ateities sienų nustatymas išspręsti draugišku susitarimu.

Iš vokiečių pusės buvo linkstama mažą Lenkijos valstybę, "Konfresowkos" pavidalo palikti. Toks sprendimas buvo dar rugsėjo 25 d. buv. Vokietijos ambasadoriaus Varšuvoje v. Moltkės rekomenduotas. Ir Mussolinis buvo tokios nuomonės, 1940 m. sausio 4 d. rašė jis Hitleriui esąs įsitikinęs, kad "įsteigimas mažos, nuginkluotos Lenkijos su išimtinai lenkais gyventojais... negali sudaryti jokio pavojaus Didžiajai Vokietijai. Jis dar pridėjo, kad tokios valstybės įsteigimas "Vokietijos iniciatyva nuties kelią baigti karą ir sudarys pagrindą taikai". Duodamas tokius paskatinimus Mussolinis dar nežinojo, kad Hitleris neturėjo tokios iniciatyvos: jau prieš 6 mėnesius Maskvoje Lenkijos likimas buvo išspręstas kitu būdu.

Rugpiūčio 23 d. slaptame protokole Lenkijos sudraskymo mėginimas išlaikė savo užduotį. Kai Vakarų valstybės, laukdamos stebėjo - vienos apmaudingai kitos su pavydu - kas įvyks, kai vokiečių ir sovietų daliniai Lenkijos teritorijoj vieni su kitais susitiks akys į akis - vokiečių kariuomenė be jokio incidento Raudonosios armijos buvo pakeičiama.

Dabar atėjo laikas nuspręsti užgrobtų sričių politinį likimą. Dar tuo metu, kai tebėjo karinės operacijos, Ribbentropas mėgino Sanos upės aukštupyje padaryti kai kurių Vokietijos naudai pakeitimų. Rugsėjo 20 d. gen. Koestring ta prasme gavo telefonu instrukcijų. Vokietija visų pirma norėjo sau rezervuoti Borislaw - Drohobycz naftos šaltinius, kuriuos vokiečių armija rugsėjo 17 d. - viena diena anksčiau už sovietų armijos į Lenkiją įžygiavimą - buvo užėmusi. Tačiau rugsėjo 20 d. Molotovas, kalbėdamas su Vokietijos pasiuntiniu Maskvoje, šį reikalavimą atmetė. Tada v.d. Schulenburg pasiūlė, kad sritis, kuria Ribbentropas interesuojasi, iki galutinio politinių sienų išvedimo, būtų laikinai palikta vokiečių kontrolėje. Tačiau ir šis atidedamasis sprendimas Molotovo buvo atmestas. Molotovas buvo nuomonės, kad nuo dabar militarinė siena turi tiksliai sutapti su politine siena, kuri pagal rugp. 23 d. slaptąji protokolą, eina pagal Sano upės aukštupį. Kad karčiąją piliulę šiek tiek pasaldinus Molotovas pridūrė, kad sovietų vyriausybė pasirengusi perleisti Vokietijai Suvalkų Trikampį, kuris yra tarp Rytprūsių ir Lietuvos, tik išskiriant Augustavo miestą... Sano upės klausimas prie progos vėl buvo iškeltas antrą kartą Ribbentropui nuvykus į Maskvą. Suvalkų trikampis buvo dar derybų objektu 1939 m. spalio mėn. 8 d. ir pasikeičiant slaptu raštu laikinai buvo sureguliuotas.

1939 m. rugsėjo 19 d. Molotovas pasikvietė Vokietijos pasiuntinį ir jį supažindino su sovietų vyriausybės nuomone, kaip, susitariant su Vokietijos vyriausybe, galutinai performuoti Lenkijos erdvę. "Sov. Sąjungos vyriausybė ir Stalinas asmeniškai, taip pareiškė Molotovas, savo pirmykščio nusistatymo - Lenkijos valstybės likutį palikti egzistuoti - atsisako ir dabar yra už

Nukelta į psl. 7

Skaitytojai pasisako

A.L. Fondas ir premijos

Perskaitęs Australijos Liet. Fondo pirmininko A. Zubro pasisakymą "dėl premijų" (M.P. Nr. 39), susidariau vaizdą, kad rašinio autorius nenori (ar nepajėgia?) suprasti V. Kazoko minčių, kurios taip aiškiai išdėstytos jo rašiny (M.P. Nr. 38).

Atrodo, kad Australijos Lietuvių Fondo Valdyba tuose premijų skirstymo labirintuose lyg ir pasimetusi, nes vadovaujasi klaidingomis prielaidomis. Kai klaidingos prielaidos, tai klaidingos ir išvados. Manoma, kad $ 75 premijomis bus galima išauginti potencialius spaudos bendradarbius. Deja, premijas gavę nerašo, o rašo jų negavę! Duoti $ 500 premiją kokiam nors rašytojėliui, tai irgi ekstremizmas, nes Fondo ištekliai riboti. Bereikalingas ir rūpestis, kad kas nors rašytų noveles į australiškus žurnalus ar antologijas. Premijomis rašymo neišdaiginsi! AL. Fondo tikslas neturėtų būti ir kokios nors išskirtinės literatūrinės premijos, nes yra svarbesnių reikalų, kuriais AL Fondas turėtų susidomėti. Mecenatų prasme AL Fondo Valdyba privalėtų turėti savo nuomonę ir planą, bet nesivadovauti vien tik pašaliečių nurodymais. Skirti premijas kokiam nors populiariam jaunuoliui ar jaunuolei irgi verta labai rimtai apgalvoti.

A. Zubro polemika su V. Kazoku dėl "pranašesnio jaunuolio išskyrimo" yra perdaug sudramatinta. Man rodos, kad A. Zubras užimdamas oficialią ALF Valdybos pirmininko poziciją, turėtų nuo tokių kategoriškų pareiškimų susilaikyti, likti ne arbitro, o neutralaus stebėtojo rolėje. Tuo tarpu jisai teigia: "...pažįstu nepritampančius, iš kurių jų amžininkai šaiposi" ir nurodo, dėl ko iš jų šaiposi. Norėtųsi paklausti: kas A. Zubrui davė moralinę teisę vienus rūšiuoti teisuoliais, o kitus pajuokos objektais? Aiškėja, kad rašinio autorius jau yra susidaręs išankstinį nusistatymą tapatindamas save su dauguma. Mat, dauguma visados teisi!. Įdomu, kur šiandieną stovėtų žmonija, jei daugumos išjuokti ir net persekioti asmenys - Galilėjus, Kopernikas, Newtonas ir daugybė kitų būtų pritapę prie daugumos standartų atsisakydami savo individualybės. Pagal A. Zubro įžvalgas, nepritampančius tektų nurašyti ir pasirūpinti tik "pritampančiais" - populiaraisiais. Beje, tuo akcentuojama tik kiekybė, o kokybė nutylima.

A. Zubro požiūris į jaunimą bei jo veiklą gana ribotas ir subjektyvus. Žvelgiama į asmenį taip, kaip astronomas žvelgia į erdvių objektą, aprašinėja jo ypatybes. Juk esminis žmogaus gyvenimo bruožas yra prieštaringumas, o priešingybė - jo gyvenimo būdas. Tik retas kas keičia gyvenimo būdą į gyvenimo prasmę. Pagaliau tenka įžvelgti ir tai, kad prieštaravimai išsisprendžia tik dalyvaujant veikloje, dirbant kūrybinį darbą, ugdant kūrybines jėgas.

Mūsų bendruomenės pati didžiausia nelaimė - jaunimo praradimas. Netekdami jaunimo, nebetenkame pagrindo savo tautinei egzistencijai. Šį faktą turėtume blaiviai įžvelgti ir pasidaryti išvadas. Turime jaunimo ne "šimtus", kaip A. Zubras teigia, bet dešimtis, o veiklesnių dar mažiau.

Kad padėtis pasikeistų mums palankia prasme, reikia plano, idejos ir vadovų. Kas turėtų sudarinėti planus jaunimo veiklai, duoti kryptį ir vadovauti: Krašto Valdyba, AL Fondas ar dar kas nors? Matome, kad jaunimo organizacijos ar paskiros grupės reiškiasi gana siauros apimties veikloje: stovyklauja, pramogauja, sportuoja, šoka tautinius šokius. Veiklai išjudinti, kad ji įgautų platesnę apimtį, reikia iniciatyvos ir plano. Pirmą vietą plane turėtų užimti jaunimo seminarai, organizaciniai kursai, jaunimo vadovų kursai, premijavimai ir panašiai.

Sydnejuje prie apylinkės valdybos jau sudaryta Taryba kultūrinės veiklos reikalams. Kodėl tokios tarybos nebandoma sudaryti ir prie ALB Krašto Valdybos? Juk tai būtų institucija, kuri galėtų planuoti ir koordinuoti apylinkes, duoti toną viso krašto mastu. Tiesa, ALB Krašto Valdyba jau sudariusi Kultūros Tarybą, bet jos veika ribojasi tik Australijos Liet. Dienų organizavimu. Čia iškyla nesusipratimas: ALD organizuoti užtenka specialaus komiteto, o Kultūros Tarybos funkcija būtų visai kas kita: ji turėtų apimti viso krašto organizacinę kultūrinę veiklą - ypač jaunimo veiklos planavimą ir vadovavimą. Gaila, tokio organo neturime. Vadinasi, išgyvename krizę, kuri veda bendruomenę į akligatvį. Šį klausimą nors ir nedrąsiai pajudino V. Koras, kurio, išskyrus L. Barkų, niekas net nekomentavo. Atseit, pas mus viskas tvarkoj - nėra problemų, nėra ir apie ką kalbėti. Bet gi problemų nebuvimas tik parodo, kad esame išsisėmę ir sumenkę.

Kalbant apie AL Fondo Valdybos veiklą bei premijų skirstymą negalima nepaminėti ALB Krašto Valdybos: Fondas turi finansus, o Krašto Valdyba teisę vadovauti, planuoti ir t.t.

Spalio 6 d. buvo proga dalyvauti ALF narių susirinkime, išklausyti pranešimų, pasisakyti veiklos klausimais. Patirta, kad ALF įstatai yra plačios apimties - leidžia Fondo Valdybai reikštis ir kultūrinės veiklos planavime. Tačiau principinis ALF narių nusistatymas liko tas pats: rūpintis tiktai finansinių išteklių kaupimu. Buvo pasisakyta, kad ALB Krašto Valdyba neatlieka savo pagrindinės funkcijos - neplanuoja veiklos. Priešingai, Krašto Valdyba susiaurino savo veiklą: tenkinasi tik reprezentantės vaidmeniu. Tokiu būdu ALF valdybai šansas užpildyti "tuščias spragas" kultūrinės veiklos bare. Gaila, ALF veiklą varžo nuosprendis "ribotis tik pinigų telkimu". Sprendimo logika siaura, nes neturi gilesnės įžvalgos: "Norint save atrasti, reikia mokėti ir save prarasti". Grūdas, beriamas į žemę, turi save prarasti - supūti tam, kad iš jo išaugtų jaunas daigas. Praradimas ir atradimas yra veiklos dinamika. Kur nėra veiklos, ten viskas merdi.

Parafrazuojant prancūzų filosofo E. Munjé "Personalizmo manifesto" mintis, mes, lietuviai, turime išvystyti tokią veiklą, kuri savo struktūra ir dvasia būtų pritaikinta kiekvienam individui išsivystyti į asmenybę. Gi asmenybės išsivystymas glaudžiai susietas su moralinės ir ekonominės revoliucijos dinamika.

Jonas Juška

Eikime su laiku

Po kiekvieno mūsų bendruomenės Krašto Tarybos suvažiavimo nuolat nusiskundžiama, kad vienas ar kitas gyvybiniai svarbus klausimas nebūdavo iškeltas arba svarstytas. Jau daug metų Krašto Tarybos sesijose nebuvo esminiai nagrinėti mūsų savaitgalio mokyklų ir bendrai lituanistinio švietimo reikalai. Niekad nebuvo bandyta sudaryti konkretaus plano sulaikyti mūsų jaunimo nutautėjimą ir atsiribojimą nuo bendruomenės. Šio abuojumo mūsų esminiams uždaviniams reikėtų ieškoti ne visai tikslioj mūsų Krašto Tarybos reprezentacijoj.

Kietai laikydamiesi demokratinių principų šia prasme ir sukūrėme Australijos Lietuvių Bendruomenės Statutą, kurį nuolat keisdami esmėje nieko naujo į jį neįnešėme. Per beveik 30 metų Statutas virto sausu paragrafu, biurokratiniais varžtais, neleidžiančiais mūsų bendruomenės gyvam organizmui pilnai funkcionuoti.

Buvo laikai, kai į visuomeninę veiklą linkusių ir net besivaržančių žmonių netrūko. Vieni jungėsi iš idealizmo, kiti asmeniškų ar ideologinių ambicijų vedami. Tad ir Krašto Tarybos suvažiavimuose ne visuomet buvo atstovaujami visi mūsų visuomenės sluogsniai bei pagrindiniai organizaciniai ar kultūriniai sambūriai. Suvažiavimų metu svarstant daugiau administracinius mūsų bendruomenės reikalus, dažnai laikas būdavo išsemiamas nenaudinga retorika, nepaliekant galimybės, kaip jau minėta, aptarti esminius reikalus.

Statutas arba įstatai kaip kiekvienai organizacijai, taip ir lietuvių bendruomenei yra būtinai reikalingi, be jie turi eiti kartu su gyvenimu ir turi būti pritaikintas gyvenamam laikui, o ne priešingai.

Mūsų bendruomenės gyvąjį kūną sudaro ne vien atskiri individai, bet ir švietimo, religiniai, kultūriniai, ekonominės bei įvairios visuomeninės institucijos bei organizacijos. Jie visi kartu suka mūsų bendruomenės ratus ir ratukus, ir išlaiko ją gyvą ir kūrybingą.

Tautinių šokių šokėjai, skautai, Jaunimo Sąjunga, sporto klubai, savaitgalio mokyklos ir lituanistiniai kursai laiko subūrę visą mūsų dar neprarastą jaunimą, stengiasi jame išlaikyti lietuvybę ir perduoti tautinę kultūrą ir tradicijas. Ne vien tik religiniu, bet ir tautiniu įnašu užsiangažavę ir mūsų kapelionai.

Lietuvių klubai ir Lietuvių Sąjungos išlaiko mūsų tautinius namus, kur mes randame jaukią ir saugią pastogę savo visokeriopai veiklai. Teatrai ir chorai mus dvasiniai gaivina. Net ir grynai ekonominės organizacijos, kaip "Talka" su savo skyriais, kur susibūrę šimtai tautiečių, ne tik padeda savo nariams, bet kasmet skiria iš savo turimo pelno stambias sumas mūsų tautiniams reikalams. O kur kitos stambios organizacijos, kaip Spaudos Sąjunga, Australijos Lietuvių Fondas, Moterų Socialinės Draugijos, kurios savo darbu ar piniginiu įnašu, atskuba visur, kur jų pagalba reikalinga. Turime gana stiprią ramovėnų organizaciją, kuri reiškiasi ne vien kultūrinėj plotmėj, bet finansiniai remia jaunimą, spaudą ir kt. Bet kuriai šių organizacijų sunykus ar susilpnėjus, vietinis gyvenimas pasidarytų nykesnis ir skurdesnis.

Kodėl negalėtumėm visų čia minėtų organizacijų ar institucijų susikviesti į Krašto Tarybos suvažiavimus ir vienu metu visą mūsų bendruomenės reikalų kompleksą išnagrinėti ir padaryti reikalingus sprendimus.

Atitinkamai pakeitus statutą reikalas būtų įmanomas. Žinoma, atpultų proporcingas bendruomenės atstovavimas, bet ar taip jau svarbu? Juk bendruomenės apylinkėj ar joje yra 500 ar 1000 lietuvių, reikalai ir uždaviniai tie patys, tad ir lygus atstovavimas niekam žalos nepadarytų. Juk neturime dėl ko varžytis, kad atstovų skaičius turėtų būti toks svarbus. Tegu būtų iš kiekvienos apylinkės po lygų atstovų skaičių, ir nemanau, kad dėl to mūsų tautiniai reikalai nukentėtų. Turime dar virš metų laiko, ir šį reikalą galėtume visapusiškai išnagrinėti.

Galima dar pridurti vieną teigiamą pusę, kad organizacijos, siųsdamos savo atstovus, galėtų jiems ir kelionės išlaidas dalinai ar net pilnai padengti. Atpultų reikalas į Krašto Tarybą rinkti asmenis, kurie tuo laiku į tą pusę važiuoja, nors iš anksto žinoma, kad jie tokioms pareigoms nėra visai tinkami. Demokratiniai principai turi visapusiškai mūsų bendruomenei pasitarnauti, o ne ją stabdyti.

b.s.

Patikslinimas

p. Redaktoriau

"Mūsų Pastogė" Nr. 27 tilpo p. A. Skirkos straipsnis "Sydnejaus ramovėnų veikloje," su skyriaus valdybos foto nuotrauka, kur straipsnio autorius sąmoningai perdėtai aprašo, todėl noriu patikslinti, nes Sydnejaus ramovėnų valdyboje esau išbuvęs virš 10 metų ir visa puikiai žinau.

Straipsnio autorius teigia, kad 1956 m. steigiamame ramovėnų susirinkime įsirašė 24 karininkai ir kariai, o faktinai buvo kitaip: įstojo 24 nariai, gi jų tarpe 6 karininkai.

Toliau straipsnio autorius daro 13 metų šuolį ir apie tai nieko nemini, tik pažymi, kad pirmam skyriaus steigėjui pirmininkui p. N. Cininui išsikėlus į Melbourną skyrius vegetavo. Tai netiesa, nes skyrius veikė ir turėjo kelių kadencijų valdybas, kurios daugiau ar mažiau atliko savo funkcijas, rengiant kariuomenės šventes, Dariaus ir Girėno minėjimus ir t.t.

Negalima ginčyti fakto, kad a.a. ats. maj. S. Narušio laikais skyriaus veikla pagyvėjo, tik gaila, kad jis tos veiklos negalėjo išvystyti, nes netrukus buvo išrinktas ALB Krašto Valdybos pirmininku, todėl "Ramovės" Skyriaus Valdybos pirmininko pareigų turėjo atsisakyti, o jo pareigas perėmė vicepirmininkas S. Pačėsa, kuris 1970 m. gegužės 24 d. visuotinio narių susirinkimo tapo išrinktas skyriaus valdybos pirmininku. 1974 m. Australijos lietuvių kalendoriuje (pusl. 67) apie "Ramovės" Sydnejaus Skyrių taip rašoma: "Skyrius yra veiklus iki šios dienos. Tradiciniai kas metai jis rengia Dariaus ir Girėno bei Kariuomenės šventės minėjimus. Skyriaus veikloje ypač yra nusipelnę šie buvusieji valdybos pirmininkai: a.a. Simas Narušis ir Stasys Pačėsa, kurie skyriaus veiklai yra aukoję daug laiko, darbo ir iniciatyvos. St. Pačėsai pirmininkaujant, daugiausia jo rūpesčiu, buvo įsigyta ir pašventinta skyriaus vėliava."

Vėliau p. A. Skirka teigia, kad šiuo metu skyrius turi 84 narius, tai labai perdėta, nes 1978 m. rugpiūčio 20 d. ir rugsėjo 17 d. per visuotinį ramovėnų susirinkimą valdybos buvo pranešta, kad dabar Sydnejaus skyriuje yra 49 nariai. Turbūt straipsnio autorius skaito nariais ir tuos, kurie nuo skyriaus įsisteigimo dienos nemoka nario mokesčio, nelanko susirinkimų, minėjimų ir kitų kultūrinių parengimų ir tuos netarnavusius kariuomenėje, kurie pagal "Ramovės" statutą negali būti nariais.

S. Pačėsa

Vita—Force

HORSERADISH TABLETS (krienai)

Naudokite prieš HAY — FEVER ir kitus bronchitinius negalavimus (rūkorių kosulio).

Gaunama Health Food krautuvėse

Lietuviai Brisbane

DVEJOS IŠLEISTUVĖS

Spalio 7 d. po lietuviškų pamaldų visi rinkomės į Lietuvių Namus su pakilusiomis nuotaikomis, kad bus neeilinis subuvimas kartu nugėrimas, bet tos nuotaikos ne pačios geriausios, nes tai išleistuvės mūsų geros ir visų mylimos K. Einikytės, kartu ir mums labai reikalingos. Kathe nuo pačios pradžios savo jaunystės čia šoko tautinius šokius, dainavo mergaičių grupėje, paskutiniu laiku tai grupei ir vadovavo, grojo mūsų pamaldų metu vargonais.

Minimą sekmadienį po iškilmingų pietų, gražių žodžių, nubrauktų ašarėlių, nurytų gausių gurkšnių visokeriopos atgaivos, atsisveikinome su tikrai miela Kathe išleisdami ją, ne kur kitur, o į Melbourną. Mes melbourniškiams nieko blogo nesame padarę, bet už ką jie mums ir taip jau suvargusius brisbanečius skriaudžia. Paimkim, kad ir tai: taip nesenai paglemžė iš mūsų net tris mums taip reikalingas sesutes - Zabukaites, dabar Einikytę. Grįžtant dar biskutėlį atgal - kur dingo mūsų irgi labai, labai reikalinga Nijolytė Mališauskaitė ir dar kitos iš ankstyvesnių čia Brisbanėj daug gero pridariusių. Atleiskit, mieli melburniečiai. Viską apgalvoję mes Jūsų nebekaltiname. Jeigu Brisbanės mergaites į ten traukia, pagrindas neabejotinas ir mes labai nuoširdžiai linkime joms ir kartu Jumis visais sklandžios darbuotės mūsų Tėvynės gerovei. Kur daugiau stos, vis daugiau padarys.

ANTROS IŠLEISTUVĖS

Visą pusmetį Brisbanėj paviešėjęs, Vinco Kuliešiaus jaunystės draugelis iš Lietuvos, spalio 17 d. išvyko pas savo šeimą, dabar gyvenančią Rytprūsiuose lenkų valdomoj dalyj. Nedaug yra sviete taip nuoširdžių draugų, kaip Vincas Kuliešius, kuris pajutęs ganėtinai ekonomiškai patvarus, padovanojo savo jaunystės draugui pusės metų atostogų saulėtoj Australijoj, per tą laiką čia jį visapusiškai globodamas. Išleistuvės vyko irgi Lietuvių Namuose. Svečiui Jurgiui Deveikiui prie gausingo vaišių stalo, daug gražių žodžių buvo pasakyta jį spėjusiu pamilti brisbaniečių. J. Deveikis taip pamilo Australiją bei jos gamtą, kad sakėsi dės visas pastangas imigruoti į čia. Tad brisbaniečiai Jurgiui nesakė sudie, bet iki pasimatymo.

MŪSŲ MIRUSIEJI

Palaidojus ilgametį brisbanietį Juozą Saduką, spalio 27 d. paladojom Vaclavą Markūną 66 metų amžiaus, kilusį iš Kėdainių. Velionis prieš mėnesį laiko jam naktį grįžtant į namus, buvo piktadarių užpultas ir sumuštas. Vacius mirė samonės neatgavęs tuo negalėdamas policijai suteikti žinių. Apiplėšimo tikslas negalėjo būti, nes jojo darbovietės jam išeinant į pensiją padovanotas auksinis laikrodis iš jojo nebuvo paimtas. Prileistinas koks nors kerštas.

Laidotuvių dieną iš šv. Marijos bažnyčios ilga mašinų vilkstinė palydėjo velionį į Nudgee kapines. Kun. Dr. P. Bačinskui atlikus paskutinius religinius patarnavimus, brisbaniečių prietelių ir ilgamečių draugų vardu, atsisveikinimo žodį lietuviškai ir angliškai tarė bendruomenės pirmininkas K. Bagdonas. Ilsėkis ramybėje brangus tautieti. Tesuteikia tau Aukščiausias ramų pomirtinį gyvenimą ir tebūna tau lengva saulėtos Australijos žemelė.

K.S.

Adelaidinės pabiros

Spalio 17 d., trečiadienį, Adelaidėje įvyko Pavergtų Tautų suruoštos demonstracijos prieš Raudonosios armijos koncertus, kuriose lietuviai gausiai dalyvavo. Televizija, radijas ir spauda savo vietinių žinių reportažuose negalėjo nustatyti demonstracijose dalyvavusių žmonių skaičiaus: televizija pranešė 750, radijas 1500, o rytinis laikraštis Advertiser, kad virš 2000. Iš tikro dalyvavo apie 2000. Visas keturias dienas, kai vyko koncertai, prie įėjimo buvo platinami lapeliai, kuriuose buvo surašyti Raudonosios Armijos "švarūs" darbai; per 60 metų laikotarpį buvo nužudyta virš 68 mil. žmonių.

Raudonosios Armijos choras rusiškomis "kalinkomis" ir cirkiškais pasispardymais nenuplaus to kraujo, kuriuo yra suvilgyta raudonarmiečio uniforma.

*

Poetės Lidijos Šimkutės - Pocienės poezijos knygos: "Antrasis ilgesys" pristatymas įvyko spalio 19 d. Lietuvių Namuose. Pristatymą suruošė J.J. Bačiūno vardo biblioteka. Pristatymą atidarė bibliotekos vedėja, Australijos Bendruomenės garbės narė, Elena Reisonienė, pakviesdama V. Baltutį pravesti knygos pristatymą. Įžangoje V. Baltutis apibūdino poezijos ir kūrybos esmes, o poetas ir literatūras Leonas Pakalnis ilgesnėje apžvalgoje aptarė kai kurias Lidijos eiles, daugiausia nukrypdamas į literatūrines sroves ir jų įtaką.

Gerai paruoštoje ir giliu įžvalgumu apie Lidijos poeziją kalbėjo literatūrai atsidavusi, svetimų kalbų gimnazijoje mokytoja ir lituanistinių kursų vedėja Izolda Davis.

Iš L. Šimkutės - Pocienės poezijos knygos "Antrasis ilgesys" eilių skaitė Dr. D. Šiurnaitė - Ratkevičienė, Dr. D. Viliūnaitė ir aktorius V. Ratkevičius. Eilėraščius, parašytus po apsilankymo Lietuvoje, skaitė autorė.

Pristatyme dalyvavo virš 40 tautiečių.

*

Australijos Lietuvių Fondo skyrius Adelaidėje spalio 21 d., sekmadienį, suruošė kultūrinę popietę. Popietė vyko Lietuvių Namuose. Skyriui vadovauja energingas ir psišventęs lietuviškiems reikalams Kazys Taparas.

Programą atliko vien tiktai moterys: Danutė Baltutytė akordeonu pagrojo keturias liaudies daineles, aktorė Genė Matulevičienė - Vens įspūdingai padeklamavo J. Aisčio eilėraštį. J. Maželienė solo padainavo: "Plaukė antelė" ir su sol. A. Gučiuviene dvi dainas duetu. Malonu buvo klausytis šio gražiai skambančio dueto ir linkėtina, kad dažniau jos pasirodytų scenoje. Pabaigai sol. A. Gučiuvienė paskaitė feljetoną, vykusiai iškeldama humoristinius atspalvius. Programą, gražiai lietuviškai, pranešinėjo Puriena Pečiulytė. Gaila, kad šis parengimas nesutraukė daugiau tautiečių: atsilankė tiktai 35, nes tuo metu parapijos salėje vyko sportininkų parengimas. Atrodo, kad, be blogos valios, rengėjai nesusikalbėjo.

Šią gerai paruoštą programą - popietę reikėtų pakartoti parapijos salėje, nes visi privalome remti Australijos Lietuvių Fondą, kuris remia mūsų kultūrinius pasireiškimus.

*

Kadangi Los Angeles lietuvių teatras aplenkė Adelaidę, tai būrys lietuviško teatro entuziastų vyko Melbournan, kad nepraleidus progos pamatyti iš taip toli atvykusio lietuviško teatro, režisierė Dalia Mackelienė Adelaidėje gyvendama, aktyviai reiškėsi teatre, ir gaila, kad negalėjo kaip režisierė su spektakliais pasirodyti "tėviškėje".

v.

Toli atsiliksi neskaitydamas Mūsų Pastogės!

HITLERIO IR STALINO

Atkelta iš psl. 5

Lenkijos padalinimą pagal Pissos - Narevo - Vislos - Sanos liniją, kaip rugpiūčio 23 susitarta". - Šiuo būdu Stalinas įvedė manevrą, kuris savo aukščiausią tašką pasiekė rugsėjo 27 ir 28 d.d. Jei tas manevras pavyks, betkoks planas įsteigti naują "Kongresinę Lenkiją" būtų paverstas niekais. Jei toks planas ("Mažosios Lenkijos") būtų priimtas, tai ir Vokietija, ir Rusija į vakarus ar atitinkamai į rytus nuo demarkacijos linijos turėtų pasitraukti ir dalį savo anksčiau užimtų sričių perleisti "Naujajai Lenkijai", nors dabar žymiai sumažintai. Ši idėja Stalinui, kurio mentalitetas jokių koncesijų be atpildo nepripažino, tiesiog buvo nepakeliamas, ypač kad tuo būtų pakenkta planui, kurį jis ketino netrukus Ribbentropui įteikti. Sov. Sąjunga neturėjo mažiausio intereso naujai Lenkijos valstybei perleisti sritis ir esamomis aplinkybėmis nei mažiausios reikšmės neteikė jos egzistencijai. Stalinas todėl ir negalvojo tomis aplinkybėmis atsisakyti dalies Lenkijos teritorijos, jei šis vertingas objektas nebus kuo nors kitu Vokietijos kompensuotas.

Ribbentropas dar rugsėjo mėn 23 d. pareiškė, kad Lenkijos problemų reikalais jis atvyksiąs į Maskvą, nes jam nepasisekė Molotovą atsivilioti į Berlyną. Jo vizitas buvo numatytas rugsėjo 27 d.

Dviem dienom prieš susitikimą su Ribbentropu Stalinas įnešė bombą - mesti šalin "Mažąją Lenkiją", o jam perleisti L i e t u v ą. Rugsėjo 25 d. 8 val. vakare jis (Stalinas) pasikvietė v.d. Schulengurgą ir Molotovo akivaizdoje patiekė naują pasiūlymą, kurį tą pat vakarą v.d. Schulenburg persiuntė į Berlyną: "Stalinas patiekė kas seka", rašė d.v. Schulenburg -

"Galutinai tvarkant Lenkijos klausimą būtina vengti visko, kas ateityje tarp Vokietijos ir Sov. sąjungos galėtų sukelti trintį. Šiuo požiūriu atrodo, kad palikimas savistovios Lenkijos likučių yra nepakeliui. Todėl jis (Stalinas) daras tokį siūlymą: iš į rytus nuo demarkacijos linijos esamų sričių mūsų (t.y. vokiečių, nes Stalino mintis atpasakoja v.d. Schulenburg) daliai turėtų būti pridėta visa Liublino vaivadija ir dalis Varšavos Vaivadijos ligi Būgo. Už tai mes (vokiečiai) galėtume atsisakyti nuo Lietuvos. - Stalinas pažymėjo, kad jo pasiūlymas sudarys medžiagą būs. pasitarimams su Reicho užs. reik. ministeriu ir pridūrė, kad Sov. Sąjunga mūsų (vokiečių) sutikimo atveju imtųsi Baltijos valstybių problemos sprendimo pagal rugp. 23 d. protokolą ir laukia vokiečių vyriausybės teigiamos paramos.

Stalinas aiškiai kalbėjo apie Estiją, Latviją ir Lietuvą, Suomijos neminėjo. Stalinas dar pasiūlė dalį Lenkijos, kurios statusas dar nebuvo apspręstas ir kuri jam nepriklausė, iškeisti į Lietuvą. Tada Lietuva, jei Vokietija Stalino planui pritartų, tuojau taptų sovietų teritorija. Tuo būdu visos trys Baltijos valstybės atitektų Sov. Sąjungos kontrolei, o Stalinas tuo pačiu laiku provincijas su grynai lenkais gyventojais, kurių asimilizacija būtų gana sunki ir kurie sudarytų nacionalinį, prieš rusus nukreiptą branduolį, numestų sau nuo sprando ir dar gautų iš Vokietijos gerą užmokestį. Stalinas laikė "teisinga" šias Lenkijos provincijas perleisti Vokietijai ir už šią "cesiją" turėti milžinišką naudą - radikaliai išspręsti Baltijos problemą, kuo siekė Rusijos politika jau nuo Petro didžiojo laikų. Turint tokias perspektyvas Stalinui visai nerūpėjo likimas 2 milijonų lenkų, kurie dabar buvo atiduodami į nacionalsocialistų rankas.

Ribbentropui buvo belikę tik dvi dienos apsvarstyti sovietų rugsėjo 25 d. siūlymą. Vienoje valstybės sekretoriaus von Weizsuecker rugsėjo 26 redaguotoj notoj, liečiančioje Maskvos pasitarimus, Vokietija manėsi turinti teisę laisvai veikti disponuojant Lenkijos sritimis tuo atveju, jeigu sovietai prieštarautų įsteigimui nepriklausomos Lenkijos, kuri apimtų abipus demarkacijos linijose esančias sritis. Iki šio Hitleris apsiribojo rugsėjo 19 d. Dancige pasakytos kalbos principu, kad "Lenkija niekada Versalio sutarties sukurtoj formoj nepakils"

Ribbentropas atvyko į Maskvą rugsėjo 27 d. apie 5 val. 30 min. po pietų su skaitlingais palydovais (Karaliaučiuj prisijungė ir Dancigo gauleiteris Forster) ir buvo su didele pompa priimtas. Didelis būrys aukštų pareigūnų, Raud. armijos atstovai ir išrikiuota garbės kuopa laukė aerodrome, kuris buvo išpuoštas abiejų režimų emblemomis. Ribbentropas ir jo palydovai apsistojo buv. Austrijos atstovybės rūmuose, kuriuose Ribbentropui rugpiūčio 23 apsistojus, dar artimais kaimynais tebebuvo britų ir prancūzų karinės misijos.

Bus daugiau

Frank J. Siebert
LAIDOTUVIŲ BIURAS
49 Wakefield St., Adelaide
Tel. 223 5879 veikia ištisą parą
Per pastaruosius 28 metus esame glaudžiame kontakte su katalikiška lietuvių bendruomene

PAS MUS IR KITUR

AUŠROS TUNTE

Aušros Tunto Sydnejuje metinė programa jau artėja prie pabaigos. Daug skautų ir skaučių ruošiasi patyrimo laipsnio ir specialybių egzaminams pasiryžę vykti į skautų stovyklą Canberroje.

Pereitą mėnesį sesės ir broliai dalyvavo egzilų skautų sporto šventėje. Nedaug mūsiškių buvo, bet vis tiek sesės laimėjo trečią vietą, o broliai ketvirtą. Atrodo, turime keletą "sporto žvaigždžių", kurie grįžo su aukso, sidabro ir bronzos medaliais. Aušros tuntą reprezentavo: P. Pullinen, L. Barkutė, V. Viliūnaitė, E. Suchoverskij, J. Stašionytė, R. Černiauskaitė, V. Ladygaitė, E. Kiverytė, J. Zubrickas, A. Mikutavičius, Petras Pullinen, T. Pullinen, R. Vingilis, A. Vingilis, E. Barila, G. Ladyga, R. Jurkšaitis, P. Stašionis, R. Stašionis, R. Gaidžionis, R. Kapočius.

Gruodžio 8 d., šeštadienį, po pietų Aušros tunto sesės ir broliai ruošia KALĖDINĮ PARENGIMĄ kurio metu įvyks tunto sueiga su skautiška programa skautų žemėje Ingleburne. Tikimės sulaukti daug skautų tėvelių, svečių.

Metinė stovykla įvyks ateinančių metų sausio 2-13 d.d. Canberroje. Sesės ir broliai bei jų tėveliai prašomi iš anksto įmokėti 20 dol. depozitą iki lapkričio 15 d. Stovyklos registracijos anketas platina ps. Pajauta Pullinen, 3 Castle Howard Rd., Cheltenham 2119 (tel. 869 8180). Čekius ar pašto perlaidas adresuoti "Canberra Lithuanian Scouts".

Stovyklos kaina: I vaikas - $ 55, antras vaikas - $ 45, trečias vaikas - $ 35, ketvirtas ir kiti $ 25.

Korespondentė

NEWCASTLE

Spalio 20 d. didelis būrys bičiulių linksmai atšventė dvi progas Stasio ir Colette Žukų namuose. Pirmiausia, tai buvo Colette's gimtadienis. Antra, pasirodo, jog stipriai tapo pertvarkytas namas, įrengiant apačioje didelę svetainę (Alfonso Bajalio darbas), o lauke - dvigubą garažą su automatinėmis priemonėmis. Kaip visada, šauniai besilinksminant buvo daug ir dainuota. Balsingieji turėjo progos prisiminti ne tik choro repertuarą, bet ir užribėse paliktas dainas. Tradiciškai, Žukų gyvenvietė lieka viena iš lietuvybės tvirtovių Newcastlyje.

vdn.

PERTH

Po eilės metų įvairių kalbų ir gerų norų jaunimo pageidavimas išsipildė: Pertho lietuviai jau turi savo namus. Žinoma, dar teks padirbėti ir patvarkyti, kol bus viskas tinkamai įrengta.

Spalio 14 d. įvyko specialus susirinkimas, kurio metu išrinktas komitetas Liet. Namų tvarkymams užbaigti. Spalio 16 d. jau buvo sumokėta už namus visi pinigai ir gautas raktas. Nuo tos dienos lietuviai yra namų savininkai ir šeimininkai. Išrinktasis komitetas spalio 22 d. susirinko posėdžio ir pasiskirstė pareigomis: pirmininkas E. Stankevičius, vicepirm. A. Čižeika, sekretorius A. Kateiva, iždn. R. Radvilas, narys ūkio reikalams V. Klimaitis, valdybos narys prof. Dr. Z. Budrikis. Belieka palinkėti komitetui geriausios sėkmės, ypatingai pirmininkui E. Stankevičiui.

SYDNEJAUS LIET KLUBE

16-18 East Terrace Bankstown

Tel. 708 1414

Parengimai

Lapkričio 10 d., šešt. 8 val. ŠOKIAI
Programoje:
"LUCKY FORDIALI"

Lapkričio 17 d., šešt. 5 val.

VIEŠNIA IŠ KANADOS SOLISTĖ

GINA ČAPKAUSKIENĖ

Po koncerto šokiai

Pirmadienių vakarais:

- Stalo tenisas
- Bilijardas
- "Darts"

Kviečiame visus - jaunus ir senus!

sol. Ginos Čapkauskienės

KONCERTAI

KONCERTŲ TVARKA:

GEELONG	lapkričio 10 d.
MELBOURNE	lapkričio 11 d.
SYDNEY	lapkričio 17 d.
CANBERRA	lapkričio 18 d.

Nepraleiskite progos išgirsti šią nuostabią dainininkę!
Dalyvaukime kuo gausiausiai!

KARIUOMENĖS ŠVENTĖ SYDNEJUJE

LKVS "Ramovės" Sydnejaus Skyriaus Valdyba, Kariuomenės šventės minėjimą ruošia šia tvarka:

1. Lapkričio 18 d. (sekmadienį) St. Joachimo bažnyčioje Lidcombe - 11.30 val. įvyks pamaldos. Ramovėnai dalyvauja organizuoti su vėliava. Kviečiame prisidėti ir visas kitas organizacijas.

2. Po pamaldų, parapijos salėje įvyks oficialus šventės minėjimas, kur vietiniai mūsų rašytojai skaitys savo kūrybos. Su dainomis pasirodys ramovėnų choras. Salėje veiks valgių ir gėrymų bufetas. Įėjimas laisvas.

Skyriaus Valdyba

"Europos Lietuvis" persispaudino iš Mūsų Pastogės rugpiūčio 13 d. straipsnį "Atvirumo klausimu. Matyt, tokie klausimai aktualūs ir kitose lietuvių bendruomenėse kituose kraštuose.

***

VIETOJ GĖLIŲ

Pagerbdami a.a. Joną Butauską vietoj gėlių Mūsų Pastogei aukojo: Tadas Gailiūnas 5 dol. ir Sale Seniūnija 20 dolerių. Ačiū.

***

Sumanytas sukurti filmas apie poetą Bernardą Brazdžionį, kurį prieš porą metų turėjome savo tarpe Australijoje. Filme norima pavaizduoti poeto gyvenimą, charakterį ir jo kūrybos plėtotę. Tuo filmu rūpinasi kun. A. Kezys, internacionalinio garso fotografas ir filmuotojas, bet tam reikalingos lėšos. Tam tikslui sudarytas komitetas aukoms rinkti. Rašyti ar aukas siųsti šiuo adresu: Mr. A. Adomėnas, 841-6 St., Santa Monica, Calif. 9040 , U.S.A.

***

SYDNEJAUS LIETUVIŲ MOTERŲ SOCIALINĖS GLOBOS DRAUGIJOS VALDYBA
maloniai kviečia visus iš arti ir toli į Draugijos ruošiamą

METINĘ IEŠMINĘ

lapkričio 11 d., sekmadienį, LIETUVIŲ SODYBOJE (23 Laurina Ave., North Engadine). Pradžia 11 val. priešpiet.

Ta proga bus rodomi p. P. Sakalausko jo paties gaminti filmai iš dabartinės Lietuvos.

Iešminės metu visi bus sočiai pavaišinti užkandžiais ir gėrimais.

Kviečiame visus skaitlingai atsilankyti ir jaukiai pabendrauti.

Draugijos Valdyba

Sydney Liet Klube

Sydnejaus Lietuvių Klubui reikalingas dažytojas - kontraktorius. Dėl sąlygų kreiptis į Klubo vedėją p. V. Binkį, tel. 708 1414.

Syd. Liet. Klubo Valdyba

KALĖDŲ EGLUTĖ

Sydnejaus Liet. Klubo Valdyba gruodžio 16 d., sekmadienį, pirmą kartą organizuoja klubo narių vaikams iki 12 metų

KALĖDINĘ EGLUTĘ

Klubo nariai kurie norėtų, kad jų vaikai dalyvautų šioje eglutėje, prašomi užsirašyti ligi gruodžio 1 dienos, paduodant vaiko pavardę, vardą, amžių. Užsisakyti Klubo raštinėje pas Klubo vedėją p. V. Binkį, tel. 708 1414.

Syd. Liet. Klubo Valdyba

Syd. Liet. Klubas skelbia

Prieš pradedant įsipareigojimus su kitomis finansinėmis institucijomis Sydnejaus Liet. Klubo Valdyba kreipiasi į Klubo narius dėl paskolų Klubo patalpų praplėtimo reikalams. Kas buvote paskolinę pinigų pirmininei Klubo statybai, neturėjote jokių sunkumų pinigus atgauti.

Pastačius papildomus priestatus, Klubo vertė sieks virš milijono dolerių. Tuo laiku Klubas turės apie $ 300.000 skolos. Tokiu būdu už jūsų paskolintą 1 dolerį Klubas garantuoja trim su puse dolerio.

Už paskolas Klubas mokės 9% metinių palūkanų. Paskolos bus priimamos ne mažesnės kaip 100 dol.

Šiuo reikalu pilną informaciją teikia Klubo vedėjas p. V. Binkis arba kiekvienas Klubo Valdybos narys.

Sydney Lietuvių Klubo Valdyba

***

Liudijimais iš Lietuvos įtakingiausios iš laisvojo pasaulio radijo translacijos yra "Free Europe" ir Vatikanas. "Voice of America" laidų Lietuvoje beveik nesiklausoma ir ji iš sovietų pusės net netrukdoma. Apie įvairius įvykius pasaulyje dažniausiai klausomasi Anglijos BBC radijo.

***

Spalio 27 d. įvyko diplomuoto teisininko Ričardo Badausko su p. Ramune Janušaityte iš Čikagos vestuvės. Vestuvėse dalyvavo eilė svečių, jų tarpe ir jaunosios tėvai iš Amerikos žurn. Jurgis Janušaitis su žmona.

***

Mūsų Pastogė

AUSTRALIAN LITHUANIAN WEEKLY

Published
by the Lithuanian Community
Publishing Society Ltd.
P.O. Box 550
Bankstown, N.S.W.2200

Redaktorius V. Kazokas
Redakcijos Patariamoji Komisija: I. Jonaitis, A. Reisgys, V. Patašius, Dr. R. Zakarevičius, V. Bukevičius
Redakcijos adresas: 13 Percy St., Bankstown, N.S.W. 2200
Tel. 709 8395
Administracijos adresas:
P.O. Box 550
Bankstown, N.S.W. 2200
Administracijos tel. 649 9062

Prenumerata:

Australijoje metams	$ 20
Užsienyje paprastu paštu	$ 24
Oro paštu į N. Zelandiją	$ 35
Oro paštu kitur	$ 50

Atskiro nr. kaina 50 centų

Redakcija rašinius taiso ir skelbia savo nuožiūra. Už skelbimų turinį neatsakoma.

Printed by Rotor Press Pty. Ltd.